VIJFDE JAAR. N°. 987. **1841.** MAANDAG, 18 JANUARIJ.

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Abonnement
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

Prijzen
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam* .... f 7.—
en *Buitensteden* franco .... » 8.—

ADVERTENTIËN.
ZEVEN REGELS of minder .... f 1.75.
Eiken regel meer .... » 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling.. » 35.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 16 Januarij.

— Men schrijft uit *BERLIJN*, dd. 11 dezer: — De aanspraken in Frankrijk, bij gelegenheid van het nieuwe jaar, hebben alhier den gunstigsten indruk gemaakt, en der hoop op het behoud des vredes een nieuw leven geschonken. Nog meer echter de tijdingen nopens daadwerkelijk ter ontwapening genomen maatregelen, bij het ministerie van buitenlandsche zaken ingekomen. De heer Guizot heeft zich daaromtrent bepaaldelijk geuit. Men beschouwt zulks alhier als een gevolg der nota van den graaf v. Nesselrode, daar Frankrijk, meent men, tot dus verre, ofschoon zulks niet openlijk te kennen werd gegeven, alleen in Rusland den vijand zag, die werkelijk den oorlog verlangde, dewijl, dacht men, dáár wederkeerige nationale verbittering, diametraal tegenovergestelde staatkundige beginselen en staatkundige belangen te zamen gingen, om den oorlog te wenschen. Daar de kabinetten zulks bewust waren, zouden zij Rusland hebben overreed, een' stap ter toenadering te doen, welke aan het fransche kabinet deze bezorgdheid, of dit voorwendsel om zich te wapenen konde benemen. Dit zou de aanleiding tot en de inhoud der nota van den graaf v. Nesselrode zijn geweest, welke in het eerste oogenblik zoo raadselachtig scheen. Men hoopt alzoo, dat de lente, in plaats van vijandelijke ontmoetingen op het slagveld, vreedzame diplomatische aan de groene tafel zal zien, dat er, namelijk, conferenciën ter beslechting der oostersche zaken zullen worden aangevangen.

De maatregelen ter ontwapening aan de zijde van Frankrijk zouden overigens niet eensklaps, maar trapsgewijze plaats hebben, door uitgestrektere ontslagen en mindere recrutering, zoodanig, dat elke opwekking van het nationaal gevoel zooveel mogelijk wierde voorgekomen.

De heer v. Hassenpflug heeft een verlof voor twee jaren verlangd en bekomen. Men verzekert, dat dit verzoek hem in den mond zou zijn gelegd, en dit verlof niet anders is, dan hem eene brug te leggen om zich te kunnen terug trekken of zijne diensten elders te verleenen.

— In een' bijzonderen brief uit *PARIJS* wordt gemeld, dat, naar men vernam, de toenadering tusschen de kabinetten van St. James en der Tuilerieën steeds meer en meer blijkbaar wordt en nieuwe voortschreden maakt.

— Naar men verneemt, is door Z. M. aan het bestuur der gemeente Kralingen vrij gelaten, om, voortaan te heffen veertig plaatselijke opcenten op de hoofdsom van den rijks accijns op het gemaal, mits het tegenwoordig bedrag der eigene belasting bij den invoer van meel en gebak van belast graan, en der bij den uitvoer dier voorwerpen te verleenen teruggave van belasting, in evenredigheid tot de te heffen opcenten, almede met drie vijfde gedeelte worde verhoogd.

— Aan het thans ontvangen N°. 78 der *Javasche Courant* van 26 Sept. ll. ontleenen wij het volgende:

Door Z. Exc. den waarnemend gouverneur-generaal van Nederlands Indië zijn de volgende dispositiën genomen: — benoemd: tot adsistent-resident van Probolingo (Bezoekie) J. D. van Herwerden, thans adsistent-resident van Ngrowo, (Kediri) en zulks ter vervanging van den adsistent-resident E. van Teijlingen, als zoodanig op wachtgeld gesteld; — tot notarissen te Batavia: mr. H. M. Waller, thans die betrekking waarnemende, en mr. J. C. van der Muelen, ambtenaar voor de indische dienst; — tot vierden onderwijzer bij de gouvernements lagere school te Weltevreden, J. C. van Schuijlenburch, onderwijzer van den tweeden rang, onlangs uit Nederland aangekomen. Honorabel ontslagen: de met verlof in Nederland aanwezige notaris te Batavia, J. A. Buijn; de vierde onderwijzer bij 's gouvernements eerste lagere school te Weltevreden, J. L. Burer.

'S GRAVENHAGE 15 Jan. In de zitting van den Hoogen Raad der Nederlanden (civiele kamer) van heden, is behandeld het beroep in cassatie, geïnstitueerd door den gewezen directeur en ingenieur van de hollandsche ijzeren-spoorweg maatschappij, Brade, tegen het arrest van het provinciaal geregtshof van Holland. Men zal zich herinneren, dat bij dit arrest de requirant niet ontvankelijk is verklaard in zijne ingestelde vordering tegen de commissarissen dier maatschappij.

De advocaat van der Burgh heeft, namens den requirant, de gronden tot cassatie ontwikkeld; mr. Faber van Riemsdijk heeft dezelve in eene uitgebreide pleitrede bestreden. Door beide geachte verdedigers zijn grootendeels de vroeger in deze zaak te berde gebragte regtspunten en daadzaken behandeld. Op den 21 dezer zal het du- en repliek worden voorgedragen.

DORDRECHT 15 Jan. De peiling van het ijs op de rivier voor deze stad, is heden als volgt: — Buiten den Riedijk 27½, buiten het Melkpoortje 24½, buiten het Groothoofd 24½, achter de Harmonie 25½, buiten de Blaauwpoort 27½, buiten de Mazelaarspoort 27½, buiten de Vuilpoort 24½, buiten de Kalkhaven 23½.

Het ijs blijft hier nog hard, en zonder dooigaten.

In de Kil zit het ijs nog tot aan Willemsdorp toe. Achter het eiland, tusschen Willemsdorp en den Moerdijk, en meer beneden, is het water tot aan zee open, en vertoont zich maar zeer weinig drijfijs.

ZIERIKZEE 11 Jan. In het jaar 1840 zijn binnen deze stad en het poortambacht geboren 124 kinderen van het mannelijk en 124 van het vrouwelijk geslacht, te zamen 248 kinderen, waaronder begrepen zijn 12 levenloos aangegeven, zijnde 17 minder dan in 1839. Overleden 93 personen van het mannelijk en 81 van het vrouwelijk geslacht, te zamen 174 personen, zijnde 37 meer dan in 1839; huwelijken 59; echtscheiding 1.

VLISSINGEN 13 Jan. Te Rotterdam is, ten huize zijner bloedverwanten, na eene kortstondige ongesteldheid, in den ouderdom van 36 jaren, overleden, onze met roem bekende stadgenoot de heer P. F. Freit, koninklijk geoctroijeerd kunstledematen-vervaardiger, broeder der orde van den nederlandschen leeuw. Zijne voortreffelijke bekwaamheden zullen door vele ongelukkigen, die hij aan de maatschappij wedergaf, dankbaar worden gehuldigd, en zijn vroegtijdig afsterven door zijne vrienden hartelijk betreurd. Het verlies van zulk een nuttig mensch, die, hoewel nederig en vergeten, zooveel voor zijne natuurgenooten deed, wordt dubbel gevoeld, door de verminkten, die in hem hunnen redder en hunne toevlugt zagen, door hen, die zijne goedhartigheid, zijnen ijver en bereidwilligheid voor ongelukkigen wisten te waarderen, maar vooral door zijne betrekkingen, wier liefde hij, als man, zoon en broeder, ten volle waardig was.

Onder hen, die ons vaderland in het gebied der kunsten en wetenschappen hebben vereerd; onder hen, die de lijdende menschheid den schoonsten titel, dien van mensch, in de heilige beteekenis des woords, schenkt; onder hen, op wie Vlissingen, als binnen hare muren geboren, zich in latere tijden zal verhoovaardigen, behoort de naam van Freit erkentelijk te worden gerangschikt.

ARNHEM 15 Jan. Men spreekt algemeen van een' ijsdam, welke zich op den Rijnstroom, op de hoogte van Rees, zou gevestigd hebben. Zoo dezelve zich bij de dooi niet verzet, loopt, of de landstreek door den IJssel bespoeld, gevaar van eenen hoogen watervloed, of de zoogenoemde Duffel. In het laatste geval, moet het water zich door de Ooij, bij Nijmegen, weder op de Waal ontlasten. Het ijs is nog zeer hard en dik. Ook sligt het in deze maand veel langzamer dan in Februarij. Het water wast op de Waal en den Rijn slechts langzaam. Dit doet ons denken, dat boven, of de dooi traag voortgaat, of er weinig sneeuw gevallen is, of zich de rivier op onderscheiden plaatsen stopt; geen dezer drie gevallen is ongunstig voor ons vaderland. In de Over-Betuwe en Neder-Betuwe is de Linge zeer hoog aangezwollen. Men is alom begonnen mest op de dijken te rijden, voor de noodkeeringen. Als er geen water komt van boven, kan de rivier zich nog lang houden. In het tegenovergestelde geval zal zij spoedig opbreken. Volgens de laatste tijding, is het water te Keulen zeer gewassen; ook van boven meldt men overal van veel water.

NIJMEGEN 15 Jan. Alhier was de hoogte van de rivier de Waal, den 13 Jan., 3 el 22 duim, gisteren, 3 el 34 duim, en heden, 3 el 45 d.

— Te Arnhem was de hoogte van den Rhijn, den 13 Jan., 1 el 82 duim, gisteren, 1 el 95 duim, en heden, 2 el 9 duim.

BELGIË.

BRUSSEL 15 Jan. De fransche boekdrukkers en schrijvers beklagen zich, en te regt, over den belgischen nadruk, welke somwijlen zelfs met zoo veel bekwaamheid gedreven wordt, dat de nadruk te Brussel nog eerder in den boekhandel is dan de oorspronkelijke uitgave te Parijs. Op de hevige klagten, welke deswege onlangs op nieuw in de parijsche bladen gestaan hebben, antwoordt de brusselsche boekhandel, dat men niets anders doet, dan hetgeen men te Londen, te Geneve, te Leipzig en zelfs te Parijs dagelijks ziet gebeuren. Zelfs beklagen zich de belgische drukkers, dat de parijsche pers zich ook jegens hen aan nadruk schuldig maakt, en noemt als brusselsche werken, te Parijs nagedrukt: Baron, *Resumé de la Littérature Française*, en Garnier, *Traité de Meteorologie*.

FRANKRIJK.

PARIJS 14 Jan. De zitting van de kamer der afgevaardigden van gisteren was zeer talrijk, en alle ministers tegenwoordig, terwijl men met ongeduld het verslag van den heer Thiers over de fortificatiën van Parijs te gemoet zag. De voorzitter gaf te kennen, dat aan de orde van den dag gesteld was, de mededeeling van het rapport der commissie over het gevraagde crediet van 140 millioenen, voor de versterkingen van Parijs. De commissie op het oogenblik nog niet gereed zijnde, ging men intusschen tot andere zaken over; eerst ten 3 ure verscheen de commissie in de zaal, en de heer Thiers beklom het spreekgestoelte. Het rapport was zeer lang, doch duldde geene opgave bij analyse, waarom verscheiden leden de lezing verlangden te zien uitgesteld; anderen vroegen de dadelijke lezing, waarover men tot stemming overging, en eerst bij de tweede proeve werd het beslist, dat de lezing dadelijk zou plaats hebben.

Men wil, dat enkele leden den heer Thiers zouden hebben toegeroepen, dat het rapport veel te lang was om gelezen te worden, en dat het genoeg was, het ter tafel te deponeren; anderen beweren, dat het voorstel tot het deponeren van het rapport van den heer Thiers zelven zou zijn uitgegaan.

De lezing heeft ruim 2 uren geduurd, niettegenstaande de heer Thiers verscheiden blaadjes ongelezen heeft omgeslagen. Het vraagstuk wordt in het rapport onder alle mogelijke oogpunten gebragt, en draagt onmiskenbare bewijzen, dat de rapporteur zich van zijn onderwerp geheel en al heeft meester gemaakt. Bij het einde van het verslag gaf de heer Thiers kennis van het verschil, dat tusschen de leden van de commissie en het ministerie had bestaan omtrent verschillende belangrijke punten, doch dat zij in hare laatste zitting, uit zucht tot eensgezindheid, haar gevoelen in onderscheidene opzigten had opgegeven. Hieruit blijkt, dat het ontwerp van wet, zoo als het thans aan de kamer is voorgesteld, zoo wel de goedkeuring van de commissie, als die van het ministerie, wegdraagt.

Met groote stilte en aandacht is de voorlezing ten einde toe aangehoord, waarna het drukken van het rapport is bevolen, en, zonder dat voor alsnog de dagsbepaling voor de openbare discussie plaats had, aan de leden kennis gegeven, dat, van heden morgen af, zij, die over het rapport wilden spreken, zich voor of tegen konden inschrijven.

De *Presse* beweert, dat in de laatste zitting der commissie, in het bijzijn van den minister van oorlog, door den heer Thiers, geheel eigenmagtig, zonder de andere leden der commissie te raadplegen, de wijzigingen, door de meerderheid der commissie begeerd, waren opgegeven; wijl vooral zijne eer er mede gemoeid is, dat het daarstellen der fortificatiën worde goedgekeurd. Dit wordt door de vrienden van den heer Thiers betwijfeld.

Een der correspondenten drukt zich over den indruk van het verslag, hetwelk de heer Thiers gemaakt heeft, in dezer voege uit:

Het gevoelen van de verschillende dagbladen over het verslag is, zoo als men dat moest verwachten. Aan de eene zijde is men opgetogen over de helderheid van den stijl des rapporteurs, en de geestvolle wijze waarop alle mogelijke bezwaren der tegenstanders van de versterkingen worden opgenomen, bestreden en ontzenuwd; aan de andere zijde, spreekt men met verachting van het rapport, en geeft voor, het te beschouwen als verre beneden de onmiskenbare talenten van den ex minister.

Wij hebben niet noodig, zegt de correspondent, de dagbladen van Parijs in te zien, om hunne denkwijze in dezen te kennen. Wij hebben het verslag van den heer Thiers met aandacht gelezen, en alhoewel wij voor dien heer gunstig gestemd zijn, moeten wij erkennen, dat zijn arbeid ons niet volkomen heeft voldaan. De gematigdheid, welke daarin van het eene einde tot het andere doorstraalt, komt ons voor te groot te zijn. Hij heeft zijne eigene denkbeelden te zeer aan het ministerie ten offer gebragt; en ons blijft thans alleen te wenschen over, dat de kamer op de gelijktijdige uitvoering aandringe, en tevens op de voltooijing binnen twee jaren tijds.

In weêrwil van de opoffering, door de commissie aan het ministerie gedaan, en waardoor het verslag alle kracht en leven verloren heeft, moet men evenwel bekennen, dat het een meesterstuk is van helderheid en duidelijkheid; uit dat oogpunt beschouwd, hebben de dagbladen, die het verslag prijzen, volkomen gelijk. Wij zullen er bijvoegen, in weêrwil van al het geschreeuw van de *Presse* en het *Journal des Débats*, dat hetzelve veel indruk op de kamer gemaakt heeft. Wij hebben gezien, hoe verscheiden leden van het regter-centrum ondubbelzinnige blijken hunner goedkeuring daaraan hebben geschonken. Over het geheel scheen [illegible]

MENGELWERK.

DE VERLOOFDEN VAN *L'ARMOR*.

. . . . jusqu'aux Cyprès je lui serai fidèle.
P. BOREL.

I.

De zee is kalm; ter naauwernood bespoelen eenige zilverkleurige baren met zacht gemurmel het strand van *l'Armor*, terwijl de bewoners, in hunne schamele hutten geweken, in de zachte armen van den slaap eene verkwikkende rust voor de vermoeijenissen van den dag trachten te vinden.

Het is nacht, en de visscheresse MARGARETHA KELAU, op hare netten gezeten, met de ellebogen op de knieën leunende, en het hoofd in hare handen, wacht op haren zoon.

De klok van *l'Armor* heeft elf doffe slagen in het rond doen weêrgalmen, en nog is IVAN niet teruggekeerd.

Eindelijk komt IVAN: zijn gelaat kenteekent geestkracht en moed; naar zijne gitzwarte oogen zijn vol zachtheid, en lang krullend haar golft langs zijne schouders.

« IVAN, mijn zoon, » riep de blijde MARGARETHA, hare armen naar hem uitstrekkende; « IVAN!... Hoe! gij antwoord niet, zijt gij ongevoelig voor de liefkozingen uwer moeder? »

IVAN stond gevoelloos en hield de strakke blikken naar het nog even gloeiende vuur van den haard gevestigd.

« IVAN, antwoord; bij de ziel van uwen vader, antwoord!... Hoe, gij bloedt!?... gij zijt gewond!... wat deert u?... spreek dan toch! »

MARGARETHA zag met bittere smart op haren zoon.

« Ik heb hem gedood, » zeide hij eindelijk.

« Mijn zoon, een moordenaar!... » gilde MARGARETHA, en trad verschrikt eenige schreden terug.

« Luister, moeder, en oordeel dan: ik was digt nabij de hoeve van den achter KERDREU; ik wilde zijne dochter MARIA, mijne beminde, gaan bezoeken: eensklaps hoor ik hare stem, zij gilt, zij schreeuwt angstig om hulp, en ijlings vlieg ik naar de plaats vanwaar het angstgeschreeuw zich deed hooren... O, lieve moeder! een man, een schelm, de scheepskapitein JOACHIM PATERN, sleurt haar naar het strand en houdt haar in zijne armen gekneld, in weêrwil van de wanhopige pogingen, die zij ter ontvlugting aanwendt. Ik val op hem in, ik noodzaak hem haar los te laten, wij worstelen... en, zie hier kleeft zijn bloed... ik heb hem gedood! »

IVAN lachte als waanzinnig; krampachtig drukte hij zijne nagelen in den bebloeden stok, het moorddadig wapen, hetwelk hij nog in de hand hield.

« Mijn zoon! » sprak de bitter weenende MARGARETHA.

« Kon ik MARIA zien ontvoeren?... Kon ik dat, moeder? antwoord mij. »

« Maar zij zullen komen om u gevangen te nemen, » zeide MARGARETHA, terwijl zij haren zoon aan hare borst drukte, en vreesachtig naar de deur zag.

« Dat zij komen, ik ben gereed om hen te volgen. »

Beiden weenden, een gedruisch van voetstappen liet zich hooren, men klopte zachtkens aan de deur van de hut.

MARGARETHA, bleek, met loshangende haren en verwilderde oogen, rukte haren zoon in een' hoek, en eene hooivork grijpende, plaatste zij zich in eene verdedigende houding.

II.

De deur ging open, een jong beeldschoon meisje trad sidderende binnen. Hoe bekoorlijk was MARIA, toen zij daar bevende en weenende stond.

« IVAN, » sprak zij met eene zachte, doch heldere stem. Bij het hooren dezer woorden, stortte IVAN aan de voeten van het meisje. MARGARETHA liet haar wapen vallen, en zette zich zwijgende neder.

IVAN omhelsde MARIA hartstogtelijk.

« IVAN, mijn teêrgeliefde, » sprak het meisje, « ik ben u meer schuldig dan mijn leven; ik kom hier, om u mijnen vurigen dank te betuigen. »

« Mij danken, MARIA! waarvoor? zijt gij niet het kostbaarste, wat ik op aarde bezit? Zonder u, zonder u, MARIA, ach! gij ziet het, zou ik niet willen, niet kunnen leven. »

« IVAN, wat zijt gij bleek, bloedt gij? zijt gij gewond! gewond voor mij! »

« Neen, MARIA, dit bloed is het zijne; ik heb hem gedood, ik ben een moordenaar! zult gij mij nu verstooten? »

« U verstooten! Nadat gij op het punt waart, u voor mij op te offeren! »

« Hij heeft zich reeds opgeofferd, » sprak de oude MARGARETHA, « want men zal hem weldra in hechtenis komen nemen. »

« Hem in hechtenis nemen, waarom? — Omdat hij een meisje voor smaad en onteering heeft beveiligd? »

« Neen, » vervolgde MARGARETHA, « omdat hij een mensch heeft gedood. »

« Moeder! » zeide IVAN, op een' eenigzins verwijtenden toon.

« IVAN, dierbare IVAN, gij moet u aan hunne nasporingen onttrekken. »

« Gij, vlugt, mijn zoon, » riep MARGARETHA.

« Vlugten! MARIA verlaten ... mijne moeder verlaten!... nooit!... nooit! liever wil ik sterven! »

« Mijn zoon, gij moet leven, leven voor uwe moeder, wier eenige troost gij in deze wereld, wier eenigste schat gij op aarde zijt. Gij moet leven voor MARIA, die u bemint; — gij bemint haar immers, niet waar, MARIA? »

« Of ik hem bemin, » antwoordde het lieve meisje, hevig ontroerd.

« Knielt dan neder, mijne kinderen, knielt, en zweert voor het oog van God, die u hoort en ziet, dat gij elkander eeuwig getrouw zult blijven. »

« Dat zweer ik! » riepen twee stemmen, die zich als tot eene stem zamensmolten; beide jongelieden bogen het hoofd; MARGARETHA breidde de reeds dorre handen zegenend over hen uit.

« Dat de gramschap des hemels die van u beide verpletteren, die zijne belofte verbreekt!... Nu, IVAN, moet gij vlugten? »

« Maar, waar vlugt ik heen? »

« De boot is vlot; ik zal u aan boord van de *Saint Mandé* brengen, die op de reede ligt. »

MARIA weende!

« Ik kom terug, geliefde, » zeide IVAN; « wacht mij gedurende een jaar: wanneer ik na verloop van dien tijd niet hier ben, dan toef ik u dáár, » vervolgde hij, naar den hemel wijzende.

« Kom, mijn zoon. Vlugt! » riep andermaal de bezorgde MARGARETHA.

« Vaarwel, MARIA, vaarwel! »

« Ik ga met u tot aan het schip. »

Zielsbedroefd gingen zij alle drie naar het strand, weldra stak de boot in zee, en verdween aan den gezigteinder; eenigen tijd daarna keerde zij terug. Twee vrouwen wuifden der *Saint Mandé*, die zich zeilvaardig maakte, een smartelijk vaarwel toe.

de voorlezing, de heer Guizot niet op zijn gemak te zijn; en hij gaf zelfs teekenen van ongeduld, toen de heer Thiers, bij veronderstelling, sprak van den marsch der fransche legers naar Berlijn en Weenen. De heer Thiers deed opmerken, dat, in gevalle men eene dier beide steden wilde belegeren, men zich vooraf zou genoodzaakt zien om verscheiden andere vestingen te belegeren en aanzienlijke stroomen over te trekken; Parijs daarentegen was slechts 60 mijlen van de grenzen verwijderd. Bij dat gedeelte van het verslag scheen het, als wilde de heer Guizot den heer Thiers toeroepen: « maar ziet gij dan niet, dat met alle uwe veronderstellingen gij het nog zult doen voorkomen, als of wij aan overwinningen dachten, wij, die ter naauwernood durven behouden hetgeen wij hebben. »

Overigens schijnt het genoegzaam te blijken, dat het ministerie eigenlijk geene versterkingen wil; en al het mogelijke in het werk zal stellen, om de wet te doen verwerpen. Het hof was, eenige maanden geleden, evenmin met het ontwerp der versterkingen van Parijs ingenomen, als het tegenwoordig ministerie, dat geheel en al in den geest van het hof handelt. Het is niet moeijelijk te raden, waarom. Immers, de vreemde kabinetten willen niet, dat Frankrijk zijne wapeningen voortzette: zij willen nog minder, dat Frankrijk zijne hoofdstad versterke. Van hunnentwege heeft men bij den heer Guizot aangedrongen, om de versterkingen van Parijs niet ten uitvoer te leggen. Nu durft de minister niet openlijk daarvoor uitkomen, en hem blijft niets anders overig, dan het ontwerp van wet op slinksche wegen te belemmeren, en daaraan allerlei hinderpalen in den weg te leggen.

In eene der correspondentien leest men:

Men weet, dat de commissie der versterkingswerken besloten heeft, dat geen der afzonderlijke forten op korteren afstand van de voorsteden geplaatst zal worden dan het fort van Vincennes. Het ministerie heeft zich daartegen niet verzet, doch het houdt zich op dit oogenblik onledig met het verplaatsen van de bakens naar den kant van Vincennes, en met het terrein nader bij Vincennes af te bakenen, zoodat op deze wijze het geschut den omtrek zal bestrijden; door deze list zal men de forten, in weêrwil van den wensch en het gevoelen der commissie, op kortere afstanden kunnen opwerpen.

Eergisteren is de heer de Lamartine bij den koning ontvangen, en heeft geruimen tijd bij Z. M. doorgebragt. Men vermoedt, dat het onderhoud voornamelijk geloopen heeft over de versterkingen van Parijs, waarvan de heer de Lamartine een der voornaamste tegenstanders zou zijn.

Gisteren avond heeft er, ten huize van den heer Dupin, eene vereeniging van pairs plaats gehad, waarin men zich meest voornamelijk met het vraagstuk der fortificatien heeft bezig gehouden. Er wordt beweerd, dat de pairs, welke die bijeenkomst hebben bijgewoond, voornemens zijn het ontwerp van wet, betreffende die zaak, te verwerpen.

In den *Moniteur* leest men alsnu de vroeger afgebroken télégraphische dépêche in haar geheel:

BREST, 11 Jan. 8 ure des ochtends.

De maritime prefect aan den minister van marine:

Te Buenos-Ayres is de vrede gesloten.

De luitenant ter zee Page, die in den afgeloopen nacht met het schip *Cassard* is aangekomen, zal met het tractaat per eerstvolgenden post naar Parijs vertrekken.

Het dagblad *la Presse* heeft dezer dagen, leest men in eene der correspondentien, om redenen, waarvan zich een ieder gereedelijk heeft kunnen overtuigen, in het breede uitgeweid over de groote verliezen, door de fransche troepen in het rampspoedige jaar 1840 geleden. De heer Blanqui, een der eersten, die de algemeene aandacht ten aanzien der positie van ons leger in Africa heeft opgewekt, geeft in den *Courrier Français* een opmerkenswaardig artikel nopens dit onderwerp, alsmede over de pligten, die de maarschalk Bugeaud zal hebben te vervullen.

De wezenlijke oorzaak der vreeselijke sterfte spruit, volgens hem, grootendeels voort uit de menigvuldige kampementen, en de noodzakelijkheid om die door voortdurende vervoeren van levensmiddelen, onder militaire bedekking, van nooddruft te voorzien. De zware arbeid, der manschap opgelegd, onder eene brandende luchtstreek, zonder doelmatige kleeding, zonder schuilplaats, zonder verzorging, hoe ook genaamd, brengen eene onophoudelijke sterfte te weeg, die het leger doet wegsmelten.

De heer Blanqui hoopt, dat de zending van den heer Bugeaud ten doel hebbe een perk te stellen aan het stelsel van uitgebreide veroveringen. Hij behoort, zegt de correspondent verder, zijne troepen zamen te trekken, in plaats van te verspreiden; te sparen, in plaats van door aanhoudende marschen af te matten; in behoorlijke kampen te legeren, in plaats van geheele jaren te doen bivouacqueren. De vrienden van den heer Bugeaud laten zich verluiden, dat zijn voornemen is, de ons vijandige stammen tot in de woestijnen terug te drijven en hunne gronden te verwoesten. Wij wenschen, dat zoodanig de werkelijke last van den heer Bugeaud moge zijn, en zijne zending naar Africa niet de voorlooper eener beperkte bezetting moge worden. Als deze hoofd officier zijne krijgskundige talenten tot dit doel wil bezigen, dan is niemand, zoo wel als hij, in staat om het te doen slagen. Maar de heer Blanqui vermeent, dat het nieuwe tijdvak, hetwelk in Africa eenen aanvang gaat nemen, geene noemenswaardige verligting aan het leger aldaar kan toebrengen, zonder nieuwe opofferingen door het moederland. Men heeft noch kribben, noch barakken, noch eenige voegzame inrigting voor drie vierde gedeelte onzer troepen in Africa.

Wij vreezen echter, zoo eindigt deze brief, dat de heer Blanqui ook ditmaal te vergeefs zal hebben gesproken, en het ministerie den moed niet zal hebben, aan de kamers de noodige credieten, die gewisselijk zeer hoog zouden moeten zijn, te vragen, ten einde het leven en de gezondheid onzer soldaten, op den brandenden en tevens vochtigen grond van Africa, te verzekeren of dragelijk te maken.

Bijna dagelijks werkt de generaal Bugeaud eenige uren met den maarschalk Soult; en zou, zoo men beweert, werkzaam zijn tot het voorbereiden van uitvoerige instructiën, dewijl het ministerie tot oogmerk zou hebben eene geheele hervorming in de administratie onzer bezittingen in Africa daar te stellen. Onder anderen zou een koloniale raad worden benoemd, om den gouverneur van Algerië van raad te dienen.

Eene nieuwe arrestatie heeft in de zaak van Darmès, rue *Mont-Orgueil*, plaats gehad. De openbare behandeling dier zaak, voor het hof der pairs, ondervindt op die wijze eene nieuwe vertraging.

De doop van den graaf van Parijs is bepaald op den 1 Mei aanstaande; het corps diplomatique is daarvan verwittigd geworden.

Men gelooft, dat de hertogin de Nemours in de aanstaande maand moet bevallen.

Men verzekert, dat twee prefecten (de heeren Maurice Duval en de Champ Lefuis) in der tijd door den heer Thiers gedisgraciëerd en van hunne posten verlaten, weder op het punt zijn om geplaatst te worden. Hieruit blijkt, schrijft men, dat de vrienden van den heer Thiers, door wie verzekerd wordt, dat hij alle hooge ambtenaren hunne betrekkingen had laten behouden, de zaak niet in allen deele juist hebben voorgesteld.

Wij lezen in een' brief over de zaken van China: — Van verschillende kanten ziet men den naijver zich lucht geven, nopens de voordeelen, door de Engelschen in China behaald, terwijl het gejuich van sommige londensche bladen over die voordeelen — waaromtrent evenwel nog geene zekerheid bestaat — niet weinigen verbittert. Zoo heeft een engelsch dagblad gezegd, dat, nu men eenmaal vasten voet in China heeft, men zich in dat bezit behoort te handhaven; en mogt al Chusan ongezond zijn, welnu, men kieze eene andere plaats, of men zorge beter voor het krijgsvolk dan tot nu toe te Chusan gedaan is. Een ander blad onzer overzeesche mededingers weidt uit over de buitengewone voordeelen, welke voor het britsche fabrijkwezen uit het bezit van een vast punt in China moeten voortvloeijen. — De oppositie-bladen, zegt onze briefschrijver, laten ook nu wederom de gelegenheid niet ontsnappen, om' het publiek op te zetten, zoo wel tegen het ministerie als tegen het engelsch gouvernement. Slechts eene halve eeuw is het geleden, zegt een der organen dier partij, dat onze oorlog- en handelschepen aan Engeland den handel en de oppermagt op de kusten en langs de eilanden van Azië en in de nieuwe wereld betwistten. Een tijdverloop van iets meer dan veertig jaren was genoeg, om ons den rang van mededingers te doen verliezen. In de zeeën en havens van Indië is onze vlag tegenwoordig bijna onbekend: Engeland heerscht er als oppermagtig gebieder. In de wateren van Noord- en Zuid-America is ons slechts een ondergeschikte rol overgebleven; onze beste en uitgestrekte bezittingen, aldaar, hebben wij verloren. Bij den aanvang dezer eeuw bleef ons ten minste de Middellandsche Zee nog overig. Maar Engeland heeft ook aldaar zijne vlag ontrold, en zich weldra meester gemaakt van de beste *havens*, van de sterkste stellingen; en thans zijn wij het aan Groot-Brittanje verschuldigd, dat onze vaart in de Middellandsche Zee, als ware het, tot bloote kustvaart beperkt is. Wij verhoovaardigen ons op onze vorderingen in de wetenschappen, in de kunsten, en in de beschaving; — doch wat zouden wij kunnen antwoorden, wanneer de zeelieden van Lodewijk XVI weder konden opstaan, om ons te vragen, welke uitbreiding wij gegeven hebben aan de marine van hunnen tijd? Schaamrood zouden wij hun het antwoord moeten schuldig blijven. De briefschrijver eindigt met de overdrijving en onjuistheid te doen opmerken, welke in dit artikel heerschen, doch voegt er bij, dat zulke hevige artikels evenwel bij velen als waarheid worden aangenomen.

SPANJE.

MADRID 6 Jan. De hoofdstad geniet de volmaaktste rust; het provisioneel bestuur houdt een waakzaam oog op de bekende woelgeesten. De militaire autoriteiten geven blijken van veel geestkracht. De generaal Saone heeft zich naar Murcia begeven, om wraak te nemen over eene beleediging, door de soldaten een hoofd-officier aldaar aangedaan. Het regement van Oviedo zal gestreng worden gestraft.

Een koerier uit Portugal is alhier aangekomen, met dépêches voor den engelschen gezant; de inhoud derzelve is niet uitgelekt. De algemeene opinie is en blijft, dat de questie tusschen ons en dat kabinet in der minne zal worden geschikt.

De *Gaceta de Madrid* van gisteren bevat eene lijst, waaruit blijkt, dat het ministerie van financiën, gedurende de maand November, moest ontvangen, 58,204,263 realen aan *geld*, en 35,549,952 realen aan papier.

De marquis van Requena, die H. M. de gewezen koningin regentes op hoogstderzelver reis heeft vergezeld, is alhier terug gekeerd. Hij heeft een schitterend halssieraad van H. M. voor de hertogin de la Victoria ten geschenke medegebragt, vergezeld van een' eigenhandigen brief van H. M., waarin hoogstdezelve hare dochters aan de hertogin ten sterkste aanbeveelt.

DUITSCHLAND.

In een' bijzonderen brief uit Berlijn, dd. 10 Jan., wordt geschreven:

« De ongehoorde gruweldaad, aan den bisschop van Hatten gepleegd, is het onderwerp van alle gesprekken: te vergeefs zoekt men in de jaarboeken des geregts eene gebeurtenis, welke zich door zulk een' graad van roekeloosheid en zedelijke verbastering kenmerkt. De vermoorde was even eerwaardig èn door stand, èn door jaren, èn door karakter: hij had een inderdaad aartsvaderlijk voorkomen, en was zelfs bij elk kind uit Frauenburg's omtrek bekend en bemind. Even als de heilige pelgrim, waarvan de legende gewaagt, hadde hij vrijelijk te midden eener rooverbende kunnen vertoeven: geen haar van zijn hoofd zou gekrenkt zijn geworden. Daarom te meer is het belangrijk, den mensch te leeren kennen, wien de euvelmoed kon drijven het moordend mes te zwaaien over een zoo geheiligd hoofd. Eenige bijzonderheden, door de *Staatszeitung* van gisteren, omtrent denzelven medegedeeld, zijn, volgens de verzekering van geboren Frauenburgers, welke den euveldader persoonlijk kennen, niet volkomen juist. Dezelve is nooit als kweekeling in een seminarium geweest, veel min op kosten des bisschops: ook was hij nimmer bediende van denzelven. Er schijnt hier eene verwisseling met een' anderen individu, van gelijken naam (Kühnapfel), plaats te vinden, welke zich werkelijk den geestelijken stand heeft toegewijd, maar zeer veel ouder is. De moordenaar is omstreeks 27 jaren. Hij is meer van een stroef, geheimzinnig, dan wel levendig voorkomen. Tot vóór twee jaren, had hij zich ten minste niet aan eene ongebonden levenswijze (hij ging zich ook niet in sterken drank te buiten) schuldig gemaakt, ofschoon het zeker is, dat hij wegens het schrijven van brandbrieven heeft te regt gestaan, welke daad hem echter alstoen niet bewezen is kunnen worden. Zijn vader had hem vroeger, dan voegzaam is, van school genomen. Hij moest denzelven in zijn' kleedermakers-arbeid behulpzaam zijn. Doch de knaap had een' bepaalden weêrzin in dit handwerk, en kon slechts door 's vaders onbuigzame gestrengheid tot het werk gedwongen worden. Hij wenschte naar Elbing te gaan, om het zadelmaken te leeren; maar hiertoe kon hij geene toestemming bekomen. Door dit alles was hem het leven een last: de aangeboren hatelijkheid van karakter verergerde meer en meer. Vóór omstreeks zes jaren, verviel hij, zegt men, in eene soort van waanzinnigheid, waarvan men hem op eene zonderlingen wijze, dat is, door eene sterke dosis rotting-olie, wist te genezen. Zij, welke hem van nabij kennen, verzekeren, dat de aanleiding tot de misdaad hoogstwaarschijnlijk *niet* gelegen is in *persoonlijken* haat tegen den bisschop. Maar, even als bij zijne vroegere brandbrieven tegen de domheeren, zag hij slechts op de gereede gelegenheid, om eene zoo aanmerkelijke somme gelds te verkrijgen, als hij meende noodig te hebben tot zijn waarschijnlijk doel, namelijk, zijn geheele levenslot te doen keeren en op eene andere plaats een ander vak te kunnen drijven. Dat de gruwel gepleegd is op den 3 Januarij, kan wel met koel overleg zijn geschied, wijl hij vooruit kon berekenen, dat op dien dag de kas van den bisschop rijkelijk gevuld zou zijn door de ontvangen jaarwedde. Inderdaad slechts uit eene zoo aangeboren en jaren lang gevoede verbittering en vijandschap tegen zich zelven en geheel het menschengeslacht is het verklaarbaar, hoe de rampzalige tot dien graad van euvelmoed is gekomen, welke tot zulk eene misdaad kan vervoeren. Alleen een toestand van voor alles doove vertwijfeling kon daartoe drijven, waar niet, door eene aaneenschakeling van euveldaden, de zenuwen des gewetens verhard waren geworden, in veel hoogere mate zelfs dan bij eenen Fieschi of Alibaud en dergelijken. Personen, welke het karakter des boosdoeners met juistheid kunnen beoordeelen, geven de overtuiging te kennen, dat hij (zoo als de eerste verhooren bereids hebben bewezen) de daad stellig en kort af zal loochenen. Men is echter evenzeer overtuigd, dat zijne familie volkomen onschuldig is, en noch vooraf noch daarna eenige medewetenschap van de daad heeft gehad. Derzelver in hechtenisneming is derhalve niet dan een maatregel van eenvoudige policie. »

BERLIJN 13 Jan. Men zegt, dat het gouvernement den aartsbisschop van Keulen heeft doen vragen, of hij de waardigheid van kardinaal, die Z. M. voor hem zou trachten te erlangen, zou aannemen, en hij toestemde om zich als zoodanig te Rome te vestigen, met een tractement van 20,000 thalers, hetwelk door Pruissen zou worden toegestaan; de aartsbisschop zou geantwoord hebben, dat hij besloten heeft den raad, die hem ten dien opzigte door den paus zou worden gegeven, op te volgen.

TRIEST 5 Jan. Met de stoomboot *Mahmudieh* heeft men alhier brieven uit den Piraeus ontvangen, de tijding bevattende, dat de kroonprins van Beijeren aldaar was aangekomen. Hoogstdezelve werd door Z. M. den koning Otto broederlijk ontvangen, en beiden begaven zich onder het bulderen van het geschut naar de hoofdstad. Gezegde stoomboot brengt mede berigten over uit Constantinopel van den 27sten, waaruit blijkt, dat Mehemet-Ali als pacha van Egypte levenslang is erkend. (*Aug. Allg. Zeit.*)

WEENEN 7 Jan. De *Oestereichische Beobachter* bevat de navolgende berigten uit het Oosten: — Gisteren zijn door een' handel-estafette alhier tijdingen overgebragt uit Constantinopel van den 27 December, waardoor de aanneming van de onderwerping van Mehemet-Ali van den kant des sultans wordt bevestigd, en waarbij gevoegd wordt, dat een ambtenaar van de Porte belast is zich naar Alexandrië te begeven, om Mehemet-Ali daarvan kennis te geven, en dat de admiraal Walker Bey met de zending belast is, de Ottomanische vloot in ontvang te nemen. De beide afgevaardigden zouden in den avond van den 27 naar Alexandrië vertrekken.

Nadat de Porte de overtuiging heeft ontvangen, dat de bewoners van het eiland Candia bereid zijn zich aan haar gouvernement te onderwerpen, een verlangen, hetwelk ook door den gouverneur Mustapha pacha, door Mehemet-Ali aldaar benoemd, werd te kennen gegeven, heeft de sultan besloten een' commissaris, in den persoon van Nuri bey, naar Candia af te zenden, om, namens Z. H. den sultan, dit eiland in bezit te nemen. Nuri-bey is den 13 Dec. ter reede van Suda aangekomen, en heeft zich den volgenden dag over land naar Canea begeven, alwaar hij met alle de aan zijn' rang verschuldigde eerbewijzen werd ontvangen. Nadat de noodige formaliteiten tusschen hem en Mustapha pacha, die zich onvoorwaardelijk aan den sultan had onderworpen, waren afgeloopen, werd den 17 Dec. de firman openlijk bekend gemaakt, dat het eiland Candia zich aan het gezag van den sultan had onderworpen, en dat Mustapha-pacha, ter belooning zijner diensten, door de Porte tot gouverneur van dat eiland is benoemd. Bij de uitvaardiging van den firman hadden groote plegtigheden plaats: de militie hield groote parade, die door de burgerlijke en militaire autoriteiten en de consuls der europesche mogendheden werd bijgewoond.

De oorlogsstoomboot *Marianna* is te Constantinopel binnengeloopen, tijdingen overbrengende van den admiraal Stopford, waaruit blijkt, dat de vloot onder zijn bevel, en die onder den commodore Napier, naar de baai van Marmarizza zijn gestevend, om aldaar te overwinteren.

DÜREN (aan de Roer) 10 Jan. De wolven nemen in de wouden van onze omstreek zoo zeer de overhand, dat reeds vier dezer roofdieren door de jagers vervolgd zijn. Een derzelve werd reeds vóór acht dagen door een schot getroffen; een tweede, van ongewone sterkte, is gisteren door den opperhoutvester Rölen neêrgeschoten, na daags te voren door het verslinden van een' reebok zich zoo te hebben overvreten, dat hij zich merkelijk minder vlug kon bewegen. Een derde begaf zich uit de bij Hürtgen gelegen wouden de Roer over, en zelfs door het dorp Ellen henen, naar de wouden bij Morschenich. Een onzer stadgenooten had het ongeluk, dit roofdier te ontmoeten. Hij reisde te paard, en wilde van Arnoldsweiler terugkeeren. Even achter het eerste dorp bespeurde hij aan zijn paard een' ongewonen angst. Hij kon het anders makke dier niet vooruit krijgen, en was weldra genoodzaakt het daartoe de sporen te geven. De reiziger, daardoor opmerkzaam geworden, zag meer opletteud rondom zich uit, en ontdekte op eens, op nagenoeg 20 schreden afstands, eenen wolf tegenover zich, die zich tot den sprong in postuur had gesteld. Alleen de vlugheid van het paard redde den berijder. (*Aachner Zeitung.*)

ZWITZERLAND.

SOLEURE 8 Jan. Sedert eenige dagen hebben alhier een aantal arrestatiën plaats gehad; onder de in hechtenis genomen personen telt men eene menigte leden van den raad. De kleine raad van het kanton heeft een' specialen commissaris benoemd, en den bevelhebber Wijser gelast, de militie en de nationale garde te wapenen; de kantonsraad is permanent vergaderd. Men gelooft, dat de factiën eene reactie willen bewerken; zij willen het oproer en de regeringloosheid in het kanton weder doen ontstaan; men hoopt intusschen, dat de krachtige houding van het gouvernement hunne pogingen zal weten te verijdelen.

Aan land gekomen, vestigden zij nog geruimen tijd hare blikken onafgewend op de zee.

MARGARETHA vond hare hut door soldaten omsingeld... Vóórdat hij den geest gaf, had PATERN zijn moordenaar aangeduid.

III.

Sedert lang was een jaar verloopen en nog had IVAN niets van zich laten hooren. Bijna was aan MARIA de moed ontzonken, bijna had zij alle hoop opgegeven, en MARGARETHA, de arme moeder beweende haren zoon.

Eens op een' avond zaten MARIA en MARGARETHA bij elkander; het meisje was zoo bleek, zoo zwak, zoo veranderd, dat men met moeite in haar de vroegere bevallige schoone zou herkend hebben. Haar vader was gestorven; zij woonde bij de moeder van haren geliefde; het arme meisje bezat geen middelen van bestaan, noch vrienden. Ach! wie heeft vrienden in het ongeluk?

Digt naast elkander gezeten, spraken beiden geen woord, maar toch verstonden, toch begrepen zij elkander: ééne gedachte bezielde beiden: de gedachte aan IVAN!

Elken avond begaf MARIA zich, van eene lantaarn voorzien, naar het strand; daar bleef zij een gedeelte van den nacht op haren verloofde wachten.

Zij maakte zich weder gereed derwaarts te gaan, de wind loeide onstuimig, de hemel was bewolkt, en van verre zag men eenige onheilspellende lichtstralen over den *Oceaan* schitteren; de wolken werden donkerder en dreigender, en dreven sneller en sneller voort; alles kondigde eenen schrikbarenden storm aan.

MARIA ontstak hare lantaarn, en verliet de hut, tot MARGARETHA zeggende: « Vaarwel, moeder, ik ga mij met mijn' verloofde vereenigen. »

« Ga naar hem uitzien, mijne dochter... Wat mij betreft, mijne hoop is verloren, » zeide MARGARETHA droevig.

IV.

De *Saint-Mandé* naderde na eene lange en gevaarvolle reis met eenen voor den wind van den kant van *Brittanje*; de nachtelijke duisternis alleen verhinderde haar te kunnen ontdekken.

IVAN, over de verschansing leunende, zag vorschend voor zich uit; het kwam hem voor, dat hij aan den oever twee vrouwen zag, die de armen naar hem uitstrekten; hij boog zich weder voorover, wuifde met zijnen zakdoek en klom eindelijk in het scheepswant.

De donder ratelde; de schuimende golven teisterden de *Saint-Mandé*; de verscheurde zeilen vlogen aan lappen; op eens verpletterde de bliksem den grooten mast van het schip; bij zijnen val helde het schip over; eene geweldige stortzee sleepte een aantal schepelingen mede; een ijzingwekkend geschreeuw deed zich eensklaps hooren... IVAN vloog te roer, en de *Saint-Mandé*, gehoorzaam aan de geoefende hand, die haar bestuurde, rees dadelijk weder. « Een schip! een schip! » riep men van alle kanten, daar zich op geringen afstand een licht vertoonde, dat men voor een in de nabijheid liggend schip hield; IVAN stuurde de *Saint-Mandé* derwaarts heen.

Een verschrikkelijke schok, een onheilspellend gekraak verkondigde den matrozen, dat alles verloren was... het schip had gestooten! weldra zou het tegen de rotsen van *l'Armor* verpletterd worden, want derwaarts had het licht der lantaarn, die MARIA bij zich had, hetzelve geleid.

IVAN ziet en herkent bij den helderen schijn van het weêrlicht zijne beminde; hij werpt zich in zee, en zwemt met alle kracht: MARIA heeft een op het strand achtergelaten touw opgeraapt; ook zij heeft IVAN gezien, en wil hem het touw toewerpen; zij gaat zelfs hem een eindwegs in zee te gemoet; een golfslag rukt haar omver; zij staat met de grootste inspanning weder op; IVAN is verdwenen!.. Neen, daar is hij; hij zwemt, hij bereikt het land... en MARIA? de golven rukken haar voort; IVAN stort andermaal in zee om haar te helpen; hij grijpt haar; hij zwemt terug.... zij zinken!

Twee naauw aan elkander geklemde lijken spoelden in den vroegen morgen aan strand.

MARGARETHA, over het niet terugkomen van MARIA ontrust, had zich naar het strand begeven; daar lagen hare kinderen; zij poogde hen in het leven terug te roepen; alles was vruchteloos. « IVAN, lieve zoon, antwoord uwe moeder! » kermde zij. De storm alleen antwoordde.

« IVAN! MARIA! gij hebt uwe plegtige beloften gehouden; gij zijt vereenigd in den hemel, werwaarts ik u spoedig volgen zal, » sprak zij eindelijk met die vreeselijke kalmte, welke op diepe ontroering volgt.

Eenige dagen later luidden de doodklokken van *l'Armor*; de kerk was met rouwfloers behangen... drie lijkkisten stonden in het ruim van dezelve; MARGARETHA was met hare kinderen vereenigd.

DE MATROOS EN DE TOONEELSPEELSTER.

Toen ik nog een arm meisje was, dus verhaalt de hertogin van *St. Alban*, en voor dertig schellingen, die ik in de week verdiende, hard werken moest, ging ik gedurende de vacantiën naar *Liverpool*, alwaar ik zeer vriendelijk werd ontvangen. Ik zou in een nieuw stuk optreden. Het stond gelijk met een dier kleine drama's, die thans in onze schouwburgen van den tweeden rang ten tooneele worden gevoerd. Ik vervulde de rol van eene arme verlaten weeze, die in de grootste ellende versmachtte. Een onbarmhartig koopman, vervolgde de ongelukkige heldin van het stuk, en wilde haar doen arresteren, wegens eene aanzienlijke schuldvordering, zoo niet iemand zich voor haar borg stelde. Het meisje zeide daarop, dan blijft mij geene hoop over, ik bezit geenen vriend ter wereld. Hoe! vraagt daarop de wreede schuldeischer, is er niemand, die voor u borg wil zijn, en u voor de gevangenis beveiligen? — Ik heb u gezegd, herhaalde ik, dat ik geenen vriend op aarde heb. Juist toen ik deze woorden gesproken had, zag ik eenen matroos van eene der achterste banken der bovenste galerij zich door de aanschouwers eenen weg banen, over de borstwering springen, en van de eene gallerij tot de andere naar beneden klimmen. Spoedig had hij het orchest bereikt, en over het voetlicht springende, stond hij plotseling naast mij. Gij zult ten minste éénen vriend hebben, mijn arme meid, zeide hij, met de levendigste uitdrukking op zijn door de zon verbrand gelaat. Ik wil borg voor u zijn, hoe groot de som ook wezen moge. En gij, slungel, met deze woorden wendde hij zich tot den verschrikten tooneelspeler, als gij haar niet vrij laat, en elders uw anker werpt, zult gij het hard te verantwoorden hebben, wanneer ik u voor den boeg kom. Het publiek rees op, het getier was onbeschrijfelijk, luid gelach, angstgeschreeuw, hourah's van den kant zijner makkers op de gallerij, het preluderen der violen in het orchest, en, gedurende dat gedruisch, stond de onschuldige oorzaak van hetzelve, mij, het arme ongelukkige meisje beschermende, en mijnen veronderstelden vervolger dood en verderf dreigende, daar. Men kon hem niet bewegen zijne belangstelling voor mij te laten varen, dan nadat de regisseur had voorgegeven, dat hij mij door eene massa tooneel-banknoten had bevrijd.

STADSNIEUWS.

De criminele regtbank in Holland heeft op den 15 Jan., het vonnis der arrondissements regtbank te Haarlem, dd. 24 Sept. 1840, waarbij J. B.... ter vrijgesproken van de aanklagte van rebellie, vernietigd, en op nieuw regt doende, denzelven ter zake van ongewapende rebellie door één persoon, veroordeeld tot drie dagen gevangenis, alsmede in de kosten; — en het vonnis der arrondissements regtbank te Amsterdam, dd 23 September ll., waarbij M. J. K...., ter zake van mishandeling, is veroordeeld tot ééne maand gevangenis en acht gulden boete, alsmede in de kosten, vernietigd; en op nieuw regt doende de in eersten aanleg gedane dagvaarding verklaard te zijn nietig, en den officier van justitie niet ontvankelijk in zijnen in eersten aanleg gedanen eisch.

BEVALLEN. 12 Jan. M. Verdam, geb. Parson, D. — W. C. van Cooth, geb. Fock, Z.

OVERLEDEN. 13 Jan. C. Cisselaar, 58 j. — Te *Loos*, bij *Rijssel*, 9 Jan., H. J. Trouillart Haussen, 20 m. — Te *Baambrugge*, 11 Jan., J. van Hilten, 73 j.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 16 Jan. 4½ Ure. volg. de Sect. tot nut des Obligatie-handels. van	tot	gebleven	volgens de Effecten-Societeit. laagste	hoogste.	gebleven.
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	50¼	½	5/16	50 5/16	»	»
Dito ..... » 5	97½	98	¾	97 11/16	¾	¾
Uitgest. dito .. »	»	»	»	»	»	»
Kansb. ..... » f	21¾	22¼	22	22	1/16	22
Amort. Syndic. » 4½	86½	¾	9/16	86 9/16	⅝	⅝
Dito ..... » 3½	»	»	»	»	»	»
Hand. Maatsch. . » 4½	161	162¼	161½	161¼	162	161½
O. I. Leening . » 5	94¾	95¼	95	94⅞	95	⅞
Spoorw. Haarl. . »	»	»	»	»	»	»
Dito Rijn- . » 4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR... Inschr. G. B. . » 3	»	»	»	»	»	»
ENGEL..... Dito ..... » 5	»	»	»	»	»	»
SPANJE.... *Ardoin's* .... » 5	21½	¾	9/16	21 9/16	⅝	»
Passive ..... »	»	»	»	»	»	»
Deferred .... »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. *L. & B.* . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *F. & C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
RUSLAND.. 1798, 1816. . » 5	104¼	¾	½	104¼	»	»
1828, 1829. » 5	»	»	»	»	»	»
1831, 1833. » 5	97¼	¾	½	97½	»	»
1840 .... » 4	87¼	½	5/16	87 5/16	¼	»
Inschr. Assign. . » 6	»	»	»	»	»	»
Cert. dito. . . » 6	69¾	70½	70	70	»	»
POLEN..... Aand. à fl. 300. . » *f*	131	132¼	131½	131½	»	»
Dito à fl. 500. . » »	141	142	141½	141½	»	»
OOSTENR.. Metaliek .... » 5	»	»	»	»	»	»
Weenb. *G. & C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito ..... » 4	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE.. Dito dito . . » 5	75¼	¾	½	75½	»	»

BEURSBERIGT.

De handel in hollandsche fondsen was heden over het geheel van weinig belang. De Aand. Handel-Maatschappij waren heden minder gewild dan gisteren, en ging daarvan de prijs van 162 tot 161¼ terug.

Van de vreemde fondsen waren, bij weinig handel, de spaansche iets flaauwer. De andere onveranderd.

Haarlemmermeer 99⅜, 99. Columbia 2de Leening, à £ 100. 18. Dito à £ 500. 17. Coup. Ardoins 17 3/16, ¼, 3/16.

Koers van het Geld: Beleening 4. Prolongatie 4. Wissel-Disconto 3 pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 50¼, 5/16. Handel-Maatsch. 161½. Ardoins à £ 25. 5 pCt. 21 9/16 a ⅝.

WISSELKOERSEN. ROTTERDAM, 14 Januarij.

Parijs 2/m 56 9/16, k. 56 15/16. Bordeaux 2/m 56⅜, k. 56⅝. Frankfort 6/w 36½.

15 Jan. Londen 2/m 11.90, k. 12. Hamburg 2/m 35¾, k. 36.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIJS, 13 Jan.

Inschr. op ult. 5 pCt. 112.80. Dito cont. 5 pCt. 112.65. Dito op ult. 3 pCt. 77.85. Dito cont 3 pCt. 77.80. Bank-Actiën fr. 3270.50. Bank bij Lafitte fr. 1050. België 5 pCt 99½. Dito 3 pCt. 69¼. Ardoins 5 pCt. 24⅝. Passive 6. Haïti fr. 580. Napels, *Falc.* 5 pCt. 101.80. Dito op ult. 5 pCt. 102.

De fransche fondsen waren heden zeer gewild, en derzelver prijzen op nieuw hooger dan gisteren. Men schijnt ter beurze te gelooven, dat, zoo de wet van de versterking der hoofdstad al door de kamer der gedeputeerden aangenomen mogt worden, dezelve door de kamer der pairs verworpen zal worden.

Na de beurs: 3 pCt. 77.85.

Wisselk. Amst. 1/m 209⅜. 3/m 208⅞.

PARIJS, 14 Jan.

Inschr. op ult. 5 pCt. 112.40. Dito cont. 5 pCt. 112.35. Dito op ult. 3 pCt 77.50. Dito cont. 77.35. Bank Actiën fr. 3272.50. Bank bij Lafitte fr. 1057.50. Ardoins 5 pCt. 24½, ⅜. Passive 6. Napels, Falc. 5 pCt. 101.75. Haïti fr. 575.

Aanvankelijk was heden de prijs der rente weder zeer vast, doch na eenige weifeling is dezelve ten slotte flaauwer gebleven; men sprak weder van de nieuwe leening, welke men zeide, zeer spoedig geopend te zullen worden; dien ten gevolge vertoonden er zich dan ook in de fransche fondsen vele verkoopers; de 3 pCt. daalden, na eenigen tijd tusschen 77.80 à 85 gebleven te zijn, tot 77.40, en de 5 pCt. gingen van 112.80 tot 112.40. Ook was er, onder anderen, nog een gerucht in omloop, dat er, ten gevolge van de aanhoudende conferentiën over het rapport der versterkingswerken, eene staatkundige verzoening tusschen den maarschalk Soult en den heer Thiers zou hebben plaats gehad, en de maarschalk aan den voormaligen president van het kabinet openingen zou gedaan hebben tot eene ministeriele verandering, waarbij de heer Thiers de portefeuille van buitenlandsche zaken, de heer Passy die van financiën, de heer Dufaure die der openbare werken, en de heer de Remusat die van binnenlandsche zaken zoude verkrijgen. Tevens sprak men ook van eene nieuwe leening voor Pruissen. Alle deze geruchten werden echter door steeds welonderrigte personen zeer in twijfel getrokken. De vreemde fondsen waren meerendeels insgelijks iets flaauwer dan gisteren.

Na de beurs: 3 pCt. 77.45.

Wisselk. Amst. 1/m 209⅞, 3/m 208⅜.

ANTWERPEN, 15 Jan.

België 5 pCt. 97⅝, ¾. Dito 4 pCt. 88½. Dito 3 pCt. 69⅝. Metaliek 5 pCt 107½. Loten fl. 500. *f* 846. Dito fl. 250. *f* 348. Polen Loten fl. 500. *f* 140½. Dito fl. 300. *f* 131. Nassau Loten 22½. Darmst. Loten 24¼. Pruiss. Lot. 140. Ardoins 21¼. Uitgest. 6.

Ten gevolge van schaarschte van geld en de overvloed van stukken, was heden de beurs zeer geagiteerd: ook is de disconto van 4 op 5 pCt. gesteld. De Ardoins openden op 21⅞, daalden tot 21¼, en bleven 21 7/16 p. Premie 1/m 21¾ d. 1. Coupons 17½. Belgische fondsen waren tamelijk vast; 3 pCt. 69⅝; 5 pCt. 97⅞.

BRUSSEL, 15 Jan.

De liquidatie van heden heeft weinig of geen' invloed op de prijzen der fondsen gehad, welke meerendeels onveranderd bleven; alleen de Ardoins waren iets lager, doordien men zeide, dat het merk van Parijs van gisteren door buitengewone gelegenheid bekend was, en dat dit iets flaauwer kwam. Na de beurs: 3 pCt. belgische 69¼. Ardoins 21¼. 3½ ure. Nadat het

merk van | Parijs van gisteren algemeen bekend was, bleven de 3 pCt. bel-
gische fonds | en 69 g. Ardoins 21¾ p., 11/16 g.

BERLIJN, 12 Jan.

Pruiss. Le | n. 4 pCt. 100½. Dito Loten 79⅓. Metaliek 5 pCt. 107.
Rusland Ham | b. 5 pCt. 105¼. Dito Londen 5 pCt. 110⅝. Dito 1831 en
1833. 5 pCt. | 101⅜. Polen Loten fl. 500. 78⅜. Dito fl. 300. 72⅜. Holl.
2½ pCt. 48⅙.
Ofschoon de k | oersen zich op nieuw meerendeels verhoogd hebben, was de
handel echter nie | t zoo levendig als gisteren.
Wisselk. Amst. | k. 137⅜, 2/m 137½

FRANKFORT A/M, 13 Jan.

Metaliek 5 pCt. 1 | 06. Dito 4 pCt. 99⅜. Dito 3 pCt. 79¼. Bank-Actiën
2066. Loten fl. 5 | 00. 140. Dito fl. 250. 113½. Holland 2½ pCt. 49½.
Synd. 4½ pCt. 85⅜. | Dito 3½ pCt. 69¾. Ard. 23¾. ⅞. Portugal 3 pCt. 10½.
Polen Loten fl. 500. | 78⅞. Dito fl. 300 73⅛. Taunusbahn *f* 335½.
De handel bepaalde | zich heden voornamelijk tot de hollandsche 2½ pCt.,
van welke, ten gevolge | van de hoogere koersen van Londen en Amsterdam,
tot 49 9/16 belangrijke p | osten werden omgezet; ten slotte bleven dezelve
à 49½ aangeboden. Ardo | ins en 3 pCt. portugesche waren meer gewild. Van
oostenrijksche fondsen ware | n de Bank-Actiën *f* 15 lager; de Loten à fl. 500
daarentegen williger. Het | geld is steeds vrij ruim; disconto 3¼ pCt. In
wissel is de handel sedert | eenige dagen stil.

WEENEN, 9 Jan.

Metaliek 5 pCt. 103¼. D | ito 3 pCt. 80¼. Bank-Actiën *f* 1689. Loten
fl. 500. *f* 139¼. Dito fl. 25 | 0. *f* 114⅜.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het gekop. twee | d. fregatschip *Japan*, Kapt. W. van der Zee, van Amsterdam. Adres b | ij Jan Corver en Comp., Hoyman en Schuurman en F. der Kinderen.

Naar BATAVIA, het gekop. twee | d. barkschip *Marco Bozzaris*, Kapt. H. Olie, van Amsterdam. Adres bij | Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Sc | huurman, de Vries en Comp., en Floris der Kinderen.

Scheepstijdingen.

Het schip Alberdina, Kapt. H. Grootho | ff, met ballast, van Yarmouth naar Oost-Vriesland, is, volgens brief van | Delfzijl van den 12 Jan., den 10 dito bij het Uithuizerwad in het ijs bezet | geraakt; het schip bleef digt.

Het schip de Planter, Kapt. H. F. Zeijlst | a, van Suriname naar Amsterdam, te Dover binnen, vroeger gemeld, m | oet, volgens brief van daar van den 11 Jan., lossen, om nieuwe masten | in te zetten en verder te repareren.

Het schip de Vlashandel, Kapt. H. H. Uil, d | en 10 Sept. van Tjilatjap naar Rotterdam vertrokken, is, volgens brief van | Batavia van den 23 dito, na, met een loods aan boord, op eene klip verz | eild, en hevig gestooten te hebben, den 15 dito aldaar lek uit zee teruggek | omen, makende 4½ voet water in het etmaal; moest lossen om te repareren.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 15 Jan. N. N. O. — Niets. Geene postsch | uit noch ijssloep gevaren. Texel is vol drijfijs.

VLIE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen.

HELVOET 15 Jan. N. O. — Niets. Weinig drijfijs o | p stroom.

BRIELLE 15 Jan. N. O — Niets.

MAASSLUIS 15 Jan. N. O. — Niets. Weinig drijfijs op stroom.

VLISSINGEN 13 Jan. Fahlander, Esther, New-York n | . Antwerpen. De schepen Francis Jeffroy, van Rio-Janeiro; en Alert, van | Messina, zijn, wegens ijs, alhier in de haven gekomen.

FERNAMBUCK 17 Nov. Meulenbroek, Jeannette Marie, | Antwerpen.

GENUA 4 Jan. Holman, Hermine, Antwerpen.

MESSINA 20 Dec. Van der Steen, Wilhelmina, Nantes, om | eene lading voor Antwerpen in te nemen.

NANTES 9—12 Jan. Scherphier, Jonge Johanna, Dantzig.

HAVRE 11 Jan. Crawford, Formosa, New-York.

UITGEZEILD.

MARSEILLE 7 Jan. Opdeboel, Norma, Duinkerken.

GUERNSEY 8 Jan. Koop, Gryphia, St. Ubes. Hilling, Joseph, | dito.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

BEZIERS 9 Jan. VOORLOOP. De prijs der 3/6 is iets hooger. Men | heeft in loco fr. 52.75 besteed, en op levering in Februarij fr. 53. Tot | deze prijzen zijn circa 400 stukken gedaan; op Maart en April wordt op fr. | 54 gehouden en fr. 53.50 geboden.

ANTWERPEN 15 Jan. KATOEN blijft gewild; heden zijn 600 bale | n Americaansche tot iets hoogere prijzen gekocht. — SUIKER. In ruwe i | s niets omgegaan. Van geraffineerde zijn 5,000 kilo's Kandij tot diverse prijzen ter verzending gekocht. — TABAK. 7 vaten en 123 balen Kentucky, min of meer beschadigd, zijn in veiling van 17 à 42 centimes per ½ kilo verkocht; het overige is opgehouden. — RIJST vindt veel meer vraag; 700 balen Java, Siam en Bengaalsch zijn afgedaan. — PEPER. 100 balen ligte Sumatra zijn tot geheim gehouden prijs verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

MARSEILLE 9 Jan. Met *Tarwe* is het voortdurend stil; slechts 3,200 hect. harde Marianopoli zijn tot fr. 16.25 entr. verkocht.

ROUAN 12 Jan. De prijs der *Tarwe* is fr. 19 a fr. 20. *Meel* fr. 52.

IETS
OVER
DE RUSSISCHE DICHTERES
ELISABETH KULMAN;

medegedeeld in eene letterkundige Maatschappij

DOOR

A. VAN DER HOOP, Jr.

Ik meen onlangs bij zekeren schrijver gelezen te hebben, dat men wel eens gewoon is, om het lot van den dichter op aarde te vergelijken met dat van Job in zijnen tegenspoed. Ik hecht aan deze vergelijking mijn zegel niet; want de oostersche herdervorst werd later met dubbele schatten gezegend, terwijl de meeste groote dichters in kommerlijke omstandigheden overleden. Camoëns, Tasso, Cervantes, Vondel, Burns, Burger en Bilderdijk toch hadden tot hunnen dood met armoede en tegenspoed te worstelen. Eerst na hun verscheiden brak voor die geniën het uur der vergelding, der erkentenis en des roems aan. Maar zou de late hulde eener ondankbare wereld hun aan gene zijde des grafs de verguizingen vergoeden, hun op aarde aangedaan? — Bilderdijk heeft deze vraag eens in een gesprek ontkennend beantwoord. Ik zou mij bijna aan zijne zijde durven scharen.

Onder de dichterlijke vernuften, die in hun leven verkwijnden onder den druk der armoede, en wie men na hunnen dood eerezuilen oprigtte, levert het groote Rusland, in de laatste jaren, een veel afdoend voorbeeld op. Ik bedoel met dat voorbeeld de eerste dichteres van dat reusachtig rijk, in 1825, in zeventienjarigen leeftijd, overleden. Over dit, aan het wonderbare grenzend verschijnsel der dichterlijke wereld wensch ik uwe aandacht eenige oogenblikken bezig te houden.

Op het smolenskische kerkhof in St. Petersburg, in de nabijheid der kleine kerk, verheft zich een gedenkteeken van carrarisch marmer, in den griekschen stijl. Het stelt eene schoone jonkvrouw voor, in eene open doodkist, rustende met het hoofd op de linkerhand, even als of zij zacht sluimerde. Te midden der acanthus-bladeren, die de doodkist versieren, ziet men eene pas ontloken roos, welke van den stengel is afgereten. Op het voetstuk zijn grafschriften gegrifd, in de russische, slavoonsche, latijnsche, grieksche, en ook in schier alle levende talen. Een dier grafschriften luidt in het spaansch, en heeft den volgenden, eenvoudig schoonen zin:

« God zond haar op aarde, niet opdat zij er lang zoude toeven;
« Maar om den menschen zijn werk te toonen. »

Onder dit gedenkteeken rust het stoffelijk overschot der dichteres, waarvan ik gewaagde: daar slaapt het aardsche hulsel van Elisabeth Kulman!

Op den vijfden van Hooimaand 1808 werd zij in St. Petersburg geboren. Kort nadat zij het levenslicht aanschouwde, overleed haar vader, Boris Feodorowitsch Kulman, die nog onder Romanzoff gediend en gestreden had, zijner bedroefde weduwe en kinderen niets anders dan zijne eerlijke armoede nalatende. Dit noopte de brave moeder zich in Wassili Ostrow, in eene armelijke hut, ter woon te begeven. Daar bereikte Elisabeth haar vijfde levensjaar, en wies zij op tot een voorspoedig bloeijend kind. Sneller nog dan haar ligchaam, ontwikkelden, onder het toezigt der moederliefde, haar fijn verstand, gevoelig hart en hare dichterlijke ziel, op eene buitengewone wijze. Reeds toen gaf zij blijken van eene bijzondere verbeeldingskracht, en leende zij aan alles wat haar omgaf taal en menschelijk leven. Een jasmijnboompje, naast de hut harer moeder, was haar speelgenoot, die zij haar lief en leed vertrouwde, en waarvan zij in het wiegelen der takken, en het ruischen der bladeren antwoord meende te vernemen. In het gekras der raven, die buiten aan den weg voedsel zochten, hoorde zij het dankgebed der vogelen. Volgens mondelinge mededeeling harer moeder aan een' russischen hoogleeraar, voerde zij in een harer eerste gedichtjes, den raaf aldus sprekend in: « ofschoon ik zwart ben, als eene kool, en de menschen mij verjagen, verlaat God, die de vader der menschen en der vogelen is, mij niet. Door Zijne goedheid, heb ik altijd wat, om mij te voeden over dag, en 's nachts een' boom, waarop ik slapen kan. » Als in den winter de stormwind door de dorre takken van haren jasmijnboom gierde, en de ijle twijgen der lage hut piepend heen schoven, dan sprak zij: « moeder, hoort gij den jasmijn wel? hij klaagt, dat het winter is, en hij met mij niet spelen kan; hij heeft zijner kleine vriendin iets toe te vertrouwen: ik ga eens hooren, wat hij mij zeggen wil. » — Bloemen waren den kleinen engel boven alles dierbaar. « God, » sprak zij dikwijls, « hecht ze 's nachts aan den stengel, opdat de mensch bij dag vrolijk zij. »

Aan deze levendige verbeelding, aan dit rein dichterlijk gevoel, paarde zij een verbazend geheugen. Een verlegd geschrift, bij welks lezing zij op haar derde jaar tegenwoordig was geweest, wist zij, na verloop van twee jaren, met opgaaf van alle bijomstandigheden, te doen wedervinden. Zes jaren oud zijnde, sprak zij even vloeijend hoogduitsch als russisch, en wist zij zich op eene sierlijke wijze in het fransch uit te drukken. Op haar tiende jaar, werd zij door eenen Italiaan, om niet, in de taal van Ariosto onderwezen, zoodat zij, elf jaren oud zijnde, de stanzen van Tassoos *Verlost Jerusalem* allerbevalligst wist voor te dragen. Op twaalfjarigen leeftijd had er eene belangrijke verandering in haar lot plaats. Een eerwaardige grijsaard, Abranow geheeten, en priester bij het bergcorps, bood haar, na het verlies zijner echtgenoot en dochter, woonverblijf onder zijn nederig huisdak aan. Daardoor werd zij bekend met de beschaafde familie van den commandeur van dat bergcorps, den heer Meder, een' Duitscher, die haar de gelegenheid verschafte, om de natuurlijke historie, muzijk, dansen en teekenen te leeren, terwijl doctor Groszheinrich, een' Rijnlander en huisonderwijzer in St. Petersburg, het zich ter aangename take stelde, het wonderkind onderwijs te geven in verscheiden levende talen, en haar in kennis te brengen met de letterkunde der meeste volken, en met hunne geschiedenis.

Met ongeloofbare snelheid maakte zij vorderingen in dat alles. Haar levendige geest omvatte en bevatte alles in één hetzelfde oogenblik. De kennis van eenige deelen bragt haar onmiddellijk tot de kennis des geheels. Door *vergelijking*, niet door *werktuiglijke* aanleering, drong zij door in het geheim der talen. In hare engelreine ziel lag die spraakleer, welks *ideaal* Bilderdijk zoo levendig gevoelde. Daaraan toetste zij hetgeen haar nieuw scheen, maar dat eigenlijk een oorspronkelijk begrip harer ziel was; van die ziel, die, reiner dan die van gewone menschen, de herinnering aan de onschuld der Paradijs eeuw, toen de taal één en harmonie was, nog in het onbesmet geheugen bewaarde; en zij behoefde daarom alle de geestdrift der poëzij en geene pinkstergave, om het groote en schoone, dat anderen in andere talen spraken, dadelijk te gevoelen en te verstaan.

Ter liefde van haren weldoener Abranow, begon zij zich mede op haar twaalfde jaar, en in het geheim, gemeenzaam te maken met de latijnsche taal, zoodat zij, na verloop van eenige maanden, dezen waardigen man, op zijnen geboortedag, met eenen heilwensch, in die spraak, verraste. De dankbare grijsaard bood haar ter belooning het leeren van het slavoonsch aan, waarvan zij gretiglijk gebruik maakte. In het latijn las zij nu Cicero en Horatius, en ontsloot zich, kort daarna, door het aanleeren van het grieksch, eene nieuwe wereld. Slechts drie maanden waren toereikend, om haar het Evangelie van Mattheus te doen verstaan; luttel tijds daarop bragt zij Anacreon in het italiaansch over, en verlustigde zij zich in de schoonheden van het meesterstuk van der Dichteren Vorst, den eeuwigen Homerus. Toen telde zij veertien jaren, en om toch al den rijkdom te verstaan en te begrijpen, dien de Ilias bevat, was eene wijsgeerige studie van den geest, de zeden en de aardrijksbeschrijving des griekschen volks het onderwerp harer pogingen, en waren tot bereiking daarvan, Hesiodus, Herodotus en Pausanias hare handboeken.

De beoefening der oude talen stond echter die der nieuwe niet in den weg. Behalve de russische, duitsche, italiaansche en fransche talen, werd zij ook in zeer korten tijd gemeenzaam met het engelsch, spaansch en portugeesch. Uit het engelsch vertaalde zij plaatsen van Milton's *Verloren Paradijs*, uit het spaansch de fabelen van Iriarte, en uit het portugeesch dertig oden van Manoel. Daarenboven werd het nieuw grieksch haar zoodanig eigen, dat een Helleen dezer dagen, die tijdens Hellas's weêrgeboorte zich te St. Petersburg bevond, haar voor eene geboren Griekin, en wel voor eene bewoonster der Ionische eilanden, hield; iets, waarin hij bevestigd werd door de echt grieksche gelaatstrekken van Elisabeth.

Als dichteres opende onze vriendin (en wie uwer zou haar niet gaarne tot de zijne hebben begeerd?) hare loopbaan door de uitgave der beste liederen van Anacreon, overgebragt in het russisch, duitsch, italiaansch, fransch en latijn. Daarvoor ontving zij van de keizerin Elisabeth eene belooning. Met groote schuchterheid verliet zij van nu af aan het pad der vertaling, om zich op oorspronkelijker wijze den boezem lucht te geven. Aan die zelfoverwinning is de wereld haar erkentenis verschuldigd voor hare eerstelingen, door haar *dichterlijke proeven* gedoopt. Alles daarin ademt geestdrift en draagt den stempel der classische poëzij, zoodat haar leermeester, in eene vlaag van dweepende bewondering, haar eene tweede Corinna noemde, en haar bezwoer, om voort te gaan zoo goddelijk te zingen. Gij verlangt eene ode uit dien bundel te leeren kennen? — Ik wil trachten dat verlangen te bevredigen. Ik moet u alleen herinneren, dat de vorm van mij is, en dus veel te wenschen overig laat; maar wat de gedachten betreft, Bilderdijk had er zijnen naam onder kunnen zetten. Het onderwerp der ode is de lof van Pindarus, den lierzanger der Grieken. Zij vergelijkt den stroom zijner gewaarwordingen bij een' der grieksche rivieren; zij schildert zijnen loop, als ontrolde zij voor onze oogen de kaart van Griekenland, en toch denkt men bij die beschrijving minder aan den zilveren vloed, dan aan den zoetvloeijenden en prachtigen zang van den edelen Helleen, die de hersnaren der verhevenste poëzij zoo onnavolgbaar schoon wist te tokkelen. Oordeelt uit de ode zelve!

Vlasvink, cijs en leeuwerk zingen, ieder op hun eigen toon;
In het geurig loof der wouden klinkt hun lied den wandlaar schoon;
Maar wie kan hun zang bekooren, als de zoete nachtegaal,
In haar melodij meer schoonheid openbaart in toovertaal.

Zoo ook, Pindarus, uw zangen! 't meestgelijkend aan den vloed,
Die als Koning der rivieren zich naar Hellas dreven spoedt.
Aan den Cytheron ontsprongen, langs drie eiken, hoog van stand,
Vloeit hij blinkend door de dalen, als een zuil van diamant.

Zie hem ginds de rotsen tooijen met een kroon van zilverschuim!
Daar weêr neemt hij andre stroomen gastvrij op in 't hochtig ruim:
Daar prangt hij, als krachtvol jongeling, d' arm om liefelijke Oeroos borst,
Maar voor Junoos tempel deinst hij af, ten spijt der liefdedorst.

Zachtkens stiert hij nu zijn golven, op dat hij den slaap niet stoor
Van de helden, die hier vielen in het bloedig gloriespoor;
Die Plateaas velden drenkten met het bloed van 't Persisch heir,
Waar de vrijheidsboom uit opwies, Griekenland ten schut en eer.

Zie d' Ismenos, telg Apollo's, zie den zilvren Thermodon,
Chronos hoogen troon ontvloeijend, als een lichtstraal aan de zon,
Zie Scamandros, wien de wijnstok, wien de olijftak lommer biedt,
Op hem toeven als geleiders, nu zijn blik de zeeën ziet.

Daar bruist hij de steile rotsen van den Euripos voorbij!
Daar ontsluiten golf en branding hem des zeegods heerschappij,
Die niet als beleende troonslaaf voor zijn leenheer valt te voet;
Maar hem groet gelijk een Koning 't fier een andren Koning doet.

Zóó, Pindaar, door niets bedwongen, streeft gij voort als Godenzoon!
Zóó, van vormen altijd wisslend, zingt gij altijd godlijk schoon!
't Aardsche omvattende als een Titan, van zijn reuzenkracht gewis;
Maar toch opziend naar den hemel, die uw doel en woonplaats is.

Het ligt buiten mijn bestek, hier den boekenschat op te sommen, waarmede zij de letterkunde van haar vaderland verrijkte. Ik wil niet spreken van de drie deelen *dichterlijke* proeven, door de russische akademie uitgegeven, noch van de drie deelen *vertellingen*, door haar opgesteld in het russisch en in het hoogduitsch, noch van de wijze, hoedanig zij Byron, Metastasio en Alfieri overbragt; alléén wensch ik u met eenige trekken te schetsen, *wie* zij was, en *hoe* zij werkte.

Alles bij en in haar was gevoel. Zij was de verpersoonlijking van Göthes Ottilia; maar meer *geïdealiseerd*. In den bekenden roman, *die Wahlverwandtschaften* van den schrijver van Faust, is Ottilia eene *type* van jonkvrouwlijke liefelijkheid; Elisabeth was eene *type* van welluidendheid en dichterlijk schoon. Alles hetgeen hare ziel opnam, maakte zij tot een gedicht, gelijk de Aeolus harp het zachtste windje, dat hare snaren omruischt, een toon doet zijn. Ik wil dit met een voorbeeld staven, door u uit haar dagboek iets voor te lezen, dat zij in zulk een oogenblik van Aeools gevoeligheid schreef, en dat evenzeer haren *humor* als hare *naïveteit* zal doen kennen. Dit inmiddels ter inleiding vooraf. Op zekeren dag, las zij het werk van Belzoni, over Egypte, en wekte het hare opmerkzaamheid, dat er een eiland in den Nijl, Dscherma geheeten, was opgerezen, ter plaatse, waar een schip strandde en zonk. Dadelijk gevoelde zij zich aangespoord tot een gedicht, getiteld het sloepen eiland. Maar de plaats der handeling wenschte zij van Egypte naar Griekenland te verplaatsen, en het eiland aan den mond van een' der stroomen van Boötië te doen ontstaan. Maar geen zoodanig eiland werd aldaar gevonden, en toch stelde Elisabeth het zich altijd ten pligt, de geschiedkundige waarheid getrouw te blijven. «Daar lag nu (dus schrijft zij in haar dagverhaal) de kaart van Boötië voor mij, ik sloeg haar met de meeste aandacht gade; maar nergens kon ik op de kusten een eiland vinden. In zulke gevallen is het mijne gewoonte, om altijd een potlood in de hand te houden, dat nu stomp en onbruikbaar was, omdat mijn broeder het pennemes met zich genomen had. Onafwendbaar zijn mijne blikken op den Cephisus, die zich in het meer van Kopaïs uitstort, gevestigd, en voor geen' prijs wil ik die watervlakte, waarop reeds mijne visschers rondzwerven, verlaten: zij toch is te zeer uitgestrekt, om geene dichterlijke tooneelen aan hare oevers op te voeren. Geheel in mijne gedachte verdiept, had ik de pen gedoopt in inkt. Onze inkt nu is zeer flaauw, omdat wij haar zoo dikwerf met water moeten aanlengen. Ik dool inmiddels langs de oevers van den Kapaïs rond, om op de eene of andere plaats het kind mijner verbeelding te doen oprijzen. Plotseling valt er uit mijne pen een groote droppel op de landkaart. Ik verschrik; want als ik haar bederf, kan ik mij geene andere koopen. De inktdroppel was bijna in de monding van den Cephisus nedergekomen. Waartoe zou ik mij nog langer kwellen? riep ik uit. Is dat geen eiland? — Laten wij het onze daaruit doen ontstaan! — En naauwelijks had ik aan dit denkbeeld voedsel gegeven, of ik zag uit den linkeroever van het meer bouwvallen verrijzen. Spoedig daarop bevolkten die bouwvallen zich met beelden; het plan tot mijn gedicht was gereed.»

Hoeveel natuur en waarheid dit geheele uittreksel ook ademen moge, iets komt er in voor, dat mij bijzonder roerde. Het is deze uitdrukking: *onze inkt nu is zeer flaauw, omdat wij' haar zoo dikwerf met water moeten aanlengen.* Dit bewijst, dat Elisabeth in armoedige omstandigheden verkeerde. In het *boudoir* der rijke dochter van adellijken huize, staat op het marmeren tafelblad de kostbare inktkoker, gevuld met gitzwarte inkt, waarmede zij in basterd fransch een billet aan eene vriendin schrijft. Op het groene laken rustende, teekent de regter met blinkend galnotensap de billijke uitspraak der wet, die den misdadiger veroordeelt. Met schier onleesbare letters, krabbelt menig bankier zijne handteekening onder wissels en schuldbrieven met onuitwischbare inkt; en onze dichteres moest de heerlijke gedachten, die God haar ingaf, met flaauwe, met water aangelengde inkt nederschrijven..... Dat is armoede, mijne heeren! maar *armoede* en *grootheid* tevens!

«Dikwerf,» dus berigt een russisch hoogleeraar en levensbeschrijver van Elisabeth, «werd het wonderwezen afgeroepen van hare veelvuldige studiën, om een' bos hout voor de kagchel te klooven; want men hield er geene dienstmaagd op na. Niet zelden moest Homerus wijken voor de zorgen der keuken, of verwijderde zij zich daarentegen voor eenige oogenblikken van den haard, waar zij zich en harer moeder het eenvoudige middagmaal bereidde, om in haar kamertje eene gelukkige gedachte, of een' vloeijenden versregel neder te schrijven. In dat geval nam zij echter spoedig de haar niet passende plaats weder in, om de armelijke spijzen verder te koken. En nooit, nooit, «dus voegt hij er bij, «nooit kwam er eene klagt over hare lippen; nooit kwam het haar in de gedachte. *dat zij een beter lot verdiende.* O, neen, wanneer zij hare kleederen vermelde, of het middagmaal bereidde, dan vergeleek zij zich bij de Konings dochters van den vóórtijd, die zelve hare kleederen wieschen in de rivier, en vaders en echtgenoot het vleesch in de leger tenten braden. Bij alle die bezigheden verpleegde zij hare zwakke, dikwerf sukkelende moeder met dankbaarheid en liefdevolle zorg. Kostbaar was haar de tijd; daarom ook woekerde zij er mede, en nooit sliep zij langer dan zeven uren. Ten zes ure stond zij op, en hare eerste verrigting was, God geloovig en vurig te bidden. Daarna kleedde zij zich in weinige oogenblikken aan, en toch zag zij er altijd uit als eene der Bevalligheden; want terwijl de schoonheid haar heur mantel had omgehangen, had de kunst haar met haren gordel begiftigd, en haar het geheim der *gratie* verklaard. Het ontbijt nam weinig tijd weg, want dat bestond altijd uit thee en brood. Dadelijk daarop wijdde zij zich aan zoodanige oefeningen van den geest, als waartoe alle de krachten der ziel vereischt werden. Ter verpozing daarvan, begaf zij zich aan het waarnemen van huisselijke zaken. De namiddag behoorde bij uitsluiting aan letterkunde en het lezen van die werken, waardoor de ziel verkwikt, het hart verwarmd wordt. De avond werd gewoonlijk gesleten in den familiekring van den commandeur van het bergcorps, of met hare moeder en doctor Groszheinrich. Gestrenge, stipte orde zat bij dat alles voor; want alles, wat zij ondernam en ter uitvoering bragt, werd daaraan op eene schier godsdienstige wijze getoetst.

«Zóó bragt Elisabeth Kulman drie jaren, na hare terugkomst in de moederlijke woning, door; geacht om hare deugd, geroemd om hare minzaamheid, geprezen om hare bevalligheden, geliefd om hare schoonheid, gewaardeerd om hare talenten, bewonderd om haar genie. Zoo beloofde zij, uitgerust met alles, hetwelk den mensch onderscheidt en verheft boven zijne medeschepselen, het wonder te zullen worden harer eeuw. Zóó deed zij bij landgenoot en nabuur het denkbeeld geboren worden, dat aan de boorden der Newa eene andere Sapho zoude bloeijen, of toegerust met het zangvuur van Homerus, het epos van het noorden dichten. Maar dat denkbeeld was even bedriegelijk als schoon. De hand des doods brak de bloem van den stengel, toen zij tot volle schoonheid en frischheid was ontloken.

Reeds sedert eenigen tijd scheen een somber voorgevoel, eene geheime beklemdheid haar een' vroegen dood te voorspellen. Inzonderheid overviel dit weemoedig gevoel haar, wanneer haar hart zich in oogenblikken van geestdrift door zangen had lucht gegeven. Ook hare moeder deelde die aandoening dikwerf met haar, en de gedachte aan eene ophanden zijnde scheiding drukte haar dikwerf loodzwaar op het hart, en deed haar in stilte menige traan vergieten. Spoedig, helaas, werden die voorgevoelens bewaarheid.

In het laatst van Wijnmaand 1825 huwde eene van Elisabeths naastbestaanden. Zij was door deze ter bruiloft genoodigd. Reeds deed de barre luchtgesteldheid de behoeftige inwoners der hoofdstad hare snerpende roede, als de voorbode des winters, gevoelen. Elisabeth bezat geenen verwarmenden mantel of koesterend bont, om zich tegen de koude te beschutten; want zij had geen geld, om zich die aan te schaffen. In een luchtig zomergewaad, zonder shawl of mantille, de zware lokken ter naauwernood met een hoedje van stroo gedekt, begaf zij zich naar de kerk, om de plegtigheid bij te wonen. Na het eindigen der heilige dienst moest zij op de kerktrappen lang op het rijtuig der jonggehuwden wachten. Daar woei haar de koude, snerpende herfstwind vijandig aan, ontwijdde haren gewelfden, maagdelijken boezem, en strooide in hare borst de gifkiemen eener zware ziekte. Reeds den volgenden dag had zij aanvallen van kramp te verduren, waarop zij, vertrouwende op haar krachtvol gestel en hare bloeijende gezondheid, weinig acht sloeg. Op den zevenden van Slagtmaand daaraanvolgenden, had de bekende, vreesselijke overstrooming der Newa plaats. Meer dan eenige andere, was Elisabeths woning aan den vernielenden watervloed blootgesteld, en zij bragt twee dagen in angst, koude, gebrek en kommer door. Dat, en mangel aan geneeskundige hulp, ondermijnde hare gezondheid geheel, en wierp haar op het ziekbed neder. De keizerin Elisabeth Alexiewna werd van haren zorgelijken toestand onderrigt. Dadelijk zond de edele vorstin er eenen geneesheer henen, en beval hem alles aan te wenden, om haar voor hare vrienden en het vaderland te behouden. Te vergeefs! — De dood had haar het zegel zijner aanstaande verschijning reeds op het bleeke voorhoofd gedrukt. Eene hevige tering vernietigde hare ligchaams- en levenskrachten.

Desniettegenstaande hield zij haren gevaarlijken toestand verborgen voor hare moeder. Alleen haren vriend Groszheinrich maakte zij er mede bekend, en toen deze haar eens van genezing en schoone vooruitzigten sprak, schudde zij het hoofd weemoedig, en sprak zij glimlagchend Schillers versregel uit de *Bruid van Messina* uit:

De dood is een magtige bemiddelaar!

terwijl zij er op vasten toon bijvoegde: «twee mijner broeders zijn op het slagveld gevallen; ik mag voor hen in standvastigheid niet onderdoen.»

Nog weinige dagen vóór haar verscheiden, hield haar levendige geest zich met het dichten van korte ontboezemingen bezig, die zij anderen voorzeide, want schrijven kon zij niet meer.

Zoo geeft de kerklamp nog kwijnend licht, schoon de kostbare olie schier geheel is verbrand, — zoo ademt de afgestorvene roos nog geuren, aleer zij geheel verdort!

Op den negentienden van slagtmaand 1825, hadden eenige bekenden zich om hare sponde verzameld. Zich steeds zwakker en zwakker gevoelende, verzocht zij hare moeder, om met de aanwezigen naar een ander vertrek te willen gaan. Weinige oogenblikken daarna verlangde zij eenen priester, bij wien zij kort te voren gebiecht had, en die haar de kerkgeregten toediende. «Lees mij het gebed voor de zielen der afgestorvenen voor,» fluisterde zij met moeite tot den eerwaardigen man. Hij voldeed aan hare vroome begeerte. Gedurende het gebed lag zij zich op de linkerzijde neder, het hoofd rustende op de hand, en zuchtte diep. Het was haar jongste zucht. Het ziekbed was een doodbed geworden, waarop alleen het stoffelijk overschot van Elisabeth Kulman rustte. Met den lof van God en zijnen Zoon op de lippen was zij ontslapen. De menschheid had een harer sieraden verloren: de hemel telde een' engel te meer.

November 1840.

LIJST DER PERCEELEN,

Welke op Maandag 18 Januarij 1841, *in het O. Z. Heeren-Logement*, te Amsterdam *zullen geveild worden.*

N. 1. Een Huis, c. a., op de Rozengracht, N. Z., voorbij de eerste Dwarsstraat, N. 2314.

N. 2. Een Winkelhuis, c. a., in de Bloemstraat, Z. Z., voorbij de eerste Dwarsstraat, N. 2515.

N. 3. Een Huis, c. a., in de Bloemstraat, N. 2514.

Advertentiën.

(7823) Ten Kantore van JEAN JAQUES PONCELET & ZOON zal op Vrijdag den 15 Januarij 1841, en vervolgens des Weensdags, des morgens van 10 tot 1 ure, gevaceerd worden, ter Betaling van het alsdan verschenen Jaar INTEREST van de Negotiatie, op de *Plantagie BERLIJN*, te *Suriname*, gevestigd.

(7824) DEELNEMERS in de Vergrooting van het Kapitaal der Commanditaire Vennootschap ter vervaardiging en herstelling van Stoom- en andere ijzeren en koperen Werktuigen, opgerigt te *Amsterdam*, onder de firma van PAUL VAN VLISSINGEN & DUDOK VAN HEEL, tot welke vergrooting met algemeene stemmen besloten is in de Vergadering van commanditaire Deelhebbers, gehouden te *Amsterdam*, den 11 Junij des jaars 1840, worden door deze uitgenoodigd, om, voorzien van hunne bewijzen van deelneming, zich, van Maandag den 8sten tot en met Vrijdag 13den Februarij 1841, des voormiddags van 10 tot 2 ure, persoonlijk te vervoegen ten kantore van de Notarissen COMMELIN & WEIJLAND, te *Amsterdam*, ten einde aldaar inzage te nemen van, en te teekenen de Acte van Vergrooting van hetzelve kapitaal.

AMSTERDAM, den 18 Januarij 1841.

De besturende Deelgenooten van opgenoemde Fabrijk,
PAUL VAN VLISSINGEN & DUDOK VAN HEEL.

(7825) L. RIJFKOGEL, B. LANGERHUIZEN, A. TEN CATE en H. GEIJZELAAR,
MAKELAARS,
zullen, ten overstaan van den Notaris J. A. HOOG,
op *Maandag* den 25sten *Januarij* 1841,
des avonds na 5 ure, in het voormalig *Oudezijds Heeren-Logement*,
publiek Veilen:

Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, op de Hoogte van den Kadijk, Wijk 15, N°. 6374.

Te zien des Dingsdags en Donderdags, alsmede op den Verkoopdag, van 11 tot 2 ure, mits vertoonende een Briefje, door een' der gemelde Makelaars onderteekend.

(7826) C. VAN CAMPEN,
MAKELAAR,
zal op *Donderdag* den 21sten *Januarij* 1841,
aan het Locaal der Publieke wekelijksche Verkoopingen, in de Raamstraat bij de Prinsengracht, N°. 3, onder meerdere Verkoopen:

Een Partijtje SCHILDERIJEN. Alles Woensdag te voren voor een ieder te bezigtigen.

(7827) *Openbare Veiling* van de SCHILDERIJEN en KUNSTWERKEN van levende en oude Meesters, ingezonden in de *DOORLOOPENDE TENTOONSTELLING*, onder directie van den Heer H. KERKHOFF, welke, benevens, eenige BOEKEN en PLAATWERKEN, door eenen voornamen Ambtenaar nagelaten, ten overstaan van den Heer J. GOLDSMIT, Deurwaarder, zullen worden verkocht op *Maandag den* 25 *Januarij* 1841 en volgende dagen, des achtermiddags ten 6 ure, in de Bovenzaal van het *Verkoophuis*, N°. 31, op den Vijgendam, alwaar nog inmiddels de Schilderijen tot en met den 23 Januarij 1841, dagelijks van 10 tot 3 ure, zullen kunnen worden bezigtigd, en de Catalogus à 25 Cents te bekomen zijn.

(7828) **BERIGT.**

Gisteren avond is een klein FIKHONDJE, met naam *Fanny*, een' Persoon nageloopen; de Eigenaar kan, tegen bewijs van eigendom, de kosten dezer advertentie voldoende, en voor den vinder eene kleine belooning gevende, hetzelve terug bekomen bij den Boekdrukker A. ZWEESAARDT, in de Warmoesstraat bij den Vijgendam, N°. 206.

(7829) Eene Engelsche Familie, die, het Noorden van *Schotland* en aldaar een groot Buitenverblijf bewonende, tegen het midden van Februarij e. k. derwaarts terugkeert, verlangt, uiterlijk tegen den 15 dierzelfde maand, eene **GOUVERNANTE**, in staat om eene behoorlijke opvoeding te geven aan vijf Jonge Juffrouwen, waarvan de oudste 14 en de jongste 4 jaren oud. — Als voorwaarden stelt men: *a.* tusschen de 20 en 30 jaren oud; *b.* der Protestantsche geloofsbelijdenis toegedaan; *c.* het *Fransch*, *Hoogduitsch*, en, zoo mogelijk, het *Italiaansch* magtig, en *d.* bekwaam tot het geven van elementair onderwijs op *de Piano*. — Mogt zich daartoe deze of gene, van goede getuigschriften voorzien, voordoen, zoo verlangt men de voorwaarden *harerzijds* te kennen, en wel binnen de eerstkomende 14 dagen, aan het adres van den *Avondbode*, onder de letters H. V. — BRIEVEN VRACHTVRIJ.

(7830) **Een Gehuwd Persoon,**

Van middelbare jaren en gezond ligchaamsgestel, en van goede getuigenissen voorzien, wenschte gaarne als PAKHUIS- of KELDERKNECHT, of wel als KANTOORLOOPER, *tegen zeer billijk Salaris*, geplaatst te worden. — Iemand hierop reflecterende, adressere zich, met besloten Briefje, onder de letters A. B., aan het Bureau van den *Avondbode*.

(7831) **TARIEF**
DER
***Consumtive* Regten op Geraffineerde Suiker**

wordt op heden Verkrijgbaar gesteld, à 10 Cents, bij A. ZWEESAARDT, *Warmoesstraat*, bij den *Vijgendam*, N°. 206, Gedrukt op dun Velin Postpapier, geschikt voor de *Verzending*; wordt *niet* in Commissie verzonden; is mede Verkrijgbaar, te *Rotterdam*, bij M. WIJT & ZOON, te *Dordrecht*, bij BLUSSE en VAN BRAAM, Boekhandelaren.

(7832) Bij H. LAGERWEY, te *Dordrecht*, is van de Pers gekomen, en wordt met succes gedebiteerd:

WAARHEID EN LIEFDE:

De beide *Leidstarren des Onderwijs en der Opvoeding*, aan alle Onderwijzers en Opvoeders, die het wezenlijk belang hunner kinderen of kweekelingen behartigen, en hun duurzaam geluk willen bevorderen, welmeenend aanbevolen, door Ds. W. MULLER en L. A. TE WINKEL, prijs *f* 2.60.

Dit Werk zal gewis, in deze dagen, bij de behandeling der hooge aangelegenheden van het Openbaar Onderwijs, door een ieder met welgevallen gelezen worden. Mede is bij bovengenoemden Uitgever van de Pers gekomen, en alom verkrijgbaar gesteld:

De Koning Leve!

Leerrede, naar Sam. 10 vs 24 *b.*, gehouden op den Verjaardag van Z. M. KONING WILLEM II, door P. A. GILTAY, Predikant te *Made* en *Drimmelen*, prijs 30 Cents.

(7833) De Boekhandelaar JOHs. GUIKENS, *in de Kalverstraat, tusschen de Duifjes- en Gaperstegen*, N. 21[illegible], heeft uitgegeven:

I. J. F. L. MULLER. NIEUWE VERSJES VOOR KINDEREN, met zes fraaije Platen, in carton. . . . . *f* 1.50.

II. IDEM, IDEM, IDEM, voor *Schoolgebruik*. . . . . . . » 0.40.

Op vereerend verlangen van velen, is de *Tweede Druk* van dit Bundeltje Nieuwe Versjes, hetwelk een' algemeenen bijval geniet, voor Schoolgebruik bestemd.

III. W. J. OLIVIER. DE WERELD IS EEN HUIS, Handboekje voor de Jeugd, ter harer opleiding tot de kennis en vereering van den ONEINDIGEN BOUWMEESTER. Met vijf uitslaande, door W. VAN SENUS, gegraveerde Platen. . . . . *f* 2.75.

Dit hoogst belangrijk Werkje, *een wetenschappelijk Godsdienstig Wereldbegrip voor onze Jongelingen en Juffersckap* bevattende; is uitmuntend geschikt voor Prijzen op de Scholen, weshalve hetzelve aan alle Instituteurs ten sterkste wordt aanbevolen.

IV. REIZEN en LOTGEVALLEN VAN JAAPJE PALM. *Een Nederlandsch Sprookje, uit de Zestiende Eeuw*, met gegraveerde Plaatjes, in carton. . . . . *f* 1.20.

In den juisten kindertoon, en tevens geestig geschreven, is dit een allerliefst Prent- en Boekgeschenkje voor de Lees- en Leergrage Jeugd.

Bij gemelden Uitgever is in voorraad eene allernitgebreidste sortering BOEK- en PRENT-GESCHENKEN, zoowel voor de *laagste* als *hoogste* Schoolklasse bestemd.

(7834) **BOEKVERKOOPING.**

Op *Maandag 1 Februarij* 1841 *en zeven volgende dagen*, zal de Boekhandelaar G. D. BOM, op het Water, N°. 30, publiek Verkoopen: eene uitgebreide en allezins voortreffelijke verzameling welgeconditionneerde en veelal keurig gebonden BOEKEN, waaronder in vele Talen, kostbare en zeer gezochte Werken uitmunten, zoo betreffende Godgeleerdheid, Kerk- en Wereldgeschiedenis, Regtsgeleerdheid en Staatkunde, als Natuurlijke Historie, Natuur-, Genees-, Heel-, Schei en Artzenijmengkunde, Kunsten en Wetenschappen, Wis-, Taal-, Dicht- en Letterkunde; benevens eene aanzienlijke hoeveelheid, meest nieuwe Romans en fraaije Kinderwerkjes met plaatjes; verder eene collectie belangrijke Werken over BOUWKUNDE, SCHILDER- en TEEKENKUNDE; Keurige PRENTWERKEN en PRENTEN; eenige MUZIJK, door de beste Meesters; *Liefhebberijen*, en eindelijk eene Partij PAPIEREN, SCHRIJFBOEKEN, KANTOOR-WINKELGOEDEREN, BOEKBINDERS-GEREEDSCHAP, enz., enz. Alles *Vrijdag* en *Zaturdag* te voren, van 10 tot 3 ure, voor een ieder te zien. De Catalogus is op *franco aanvrage* à 10 cts. verkrijgbaar.

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Maandag 18 Januarij 1841. DE VERWARRING, Blijspel, in vijf Bedrijven, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*, door den Heer *J. S. van Esveldt Holtrop*. Gevolgd door: ZELINDE, Nieuw Groot Ballet Pantomime, gecomponeerd en gemonteerd door den Heer *J. Carey*; Muzijk van den Heer *A. Berlijn*.

Aanv. ten Zes Ure.

Verwacht op Woensdag den 20 Januarij: VORSTIN EN VROUW, OF JACOBA, GRAVIN VAN HOLLAND, door den Heer *A. T. Henri de L'Espinasse*. Nooit vertoond.

THEATRE FRANCAIS. (*Sous la direction de Mr.* PRUDENT.) Mardi 19 Janvier 1841. (N°. 50 de l'Abonnement.) Debuts de Mlle. *Hermance*, premier rôle de Comédie et Tragédie. — L'Affiche du jour indiquera le Spectacle.

Jeudi 21 Janvier: Représentation extraordinaire, entièrement au bénéfice des pauvres, donnée par les Artistes Français, sous la direction de Mr. PRUDENT, assistés par les premiers Sujets chorégraphes du Théâtre National et les premiers Sujets du Théâtre Italien.

THEATRE ITALIEN, *Amstelstraat.* (Spectacle demandé.) (N°. 22 de l'Abonnement.) Lundi 18 Janvier 1841. IL FURIOSO, Opéra (Semi-Seria), en 3 actes; Musique de *Donizetti*.

Le Spectacle commencera à $7\frac{1}{2}$ *heures.*

Le Bureau de Location sera ouvert depuis $10\frac{1}{2}$ heures du matin jusqu'à 3 heures après midi.

Mercredi 20 Janvier: Première représentation de: ROMEO ET JUILLETTE. Mlle. *Matthey* remplira le rôle de *Romeo*.

Samedi 23 Janvier: Dernière représentation sans rémise de: ROBERTO D'EVREUX.

Au premier jour le Bénéfice de Mlle. *Matthey*: ANNE DE BOULEN. Mlle. *Matthey* remplira le rôle de *Anne de Boulen*.

Samedi 6 Fevrier: (Fête de Nuit) à 11 heures Grand BAL Paré et Masqué.

L'Orchestre sera conduit par Mr. *Pedrotti*, premier chef d'orchestre de l'Opéra Italien.

SALON DES VARIETES, in de *Nes*. Maandag den 18 Januarij 1841. *Eene eerste Voorstelling* van: DE HERBERG VAN LUSTUCRU, Vaudeville, in één Bedrijf, naar het Fransch vrij gevolgd. Na hetzelve: DE TWEE EDMOND'S, OF HET SCHUTTERSFEEST, Vaudeville, in twee Bedrijven, naar het Fransch.

Entrée 75 Cts., welke in vertering zal worden aangenomen.

Aanvang ten $7\frac{1}{2}$ *Ure.* JH. DUPORT.

GROOT FRASCATI. Zondag den 17 Januarij 1841 Groot CONCERT, volgens Programma, aan het Locaal verkrijgbaar.

Aanvang ten $7\frac{1}{2}$ *Ure.*

HARMONIE-SOCIETEIT, in *GROOT FRASCATI*. Heeren Leden worden verwittigd, dat het *vierde* CONCERT zal plaats hebben op Dingsdag den 19 Januarij 1841. *Aanvang ten* $7\frac{1}{2}$ *Ure.*

Heeren Leden, welke wenschen vreemdelingen te introduceren, worden verzocht zich te vervoegen bij de Heeren *Theune en Co.*, Muzijk-Magazijn, Kalverstraat, N°. 66, of aan het Locaal, Dingsdag, van des morgens 10 tot des namiddags 3 Ure.

C. FISCHER heeft de eer te berigten, dat hij voornemens is, op Woensdag den 27 Januarij 1841, in de Zaal van den Franschen Schouwburg, te geven een Groot CONCERT, VOCAAL en INSTRUMENTAAL. — Het Programma zal nader bekend gemaakt worden.

[illegible] WALHUYS, VERANTWOORDELIJK [illegible].

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.